

Osnovna šola Antona Ingoliča
Spodnja Polskava

Šolski časopis/številka 23/šol. leto 2024/25

Ingoličev šolski dnevnik

VIZIJA ŠOLE:

SVETLOBA

svetle, prijetne in sodobno
opremljene učilnice
ter okolica šole

DOTIK

medsebojno spoštovanje in
sodelovanje
vseh udeležencev šole

ZNANJE

vseživljenjsko učenje s sodobnimi
oblikami
in metodami dela

SREČA

zdrav način življenja in osebna
rast

KOLOFON

UREDNIŠKI ODBOR|: Nastja Auguštin, Valerija Florjančič, Staša Leskovar, Mateja Pučko Erhatič, Martina Žaberl

LEKTORIRANJE| Martina Žaberl

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE| Martina Žaberl

FOTOGRAFIJE | arhiv šole

ŠOLSKI ČASOPIS dostopen na | <http://www.ingoliceva.si/>

IZDAJATELJ | OŠ Antona Ingoliča Sp. Polskava | december 2024

UVODNIK

Dragi učenci, spoštovani učitelji, starši in bralci šolskega časopisa!

Z velikim veseljem vas pozdravljam ob izidu nove številke našega Ingoličevega dnevnika. Tudi tokrat nas časopis navdušuje z ustvarjalnostjo in uspehi, ki jih dosegate na številnih področjih.

Leto, ki se počasi izteka, je bilo za učence Osnovne šole Antona Ingoliča Spodnja Polskava izjemno uspešno in bogato s številnimi dosežki. Dokazali ste, da s trdim delom, vztrajnostjo in predanostjo lahko dosežete izjemne rezultate.

Na šolskih tekmovanjih iz geografije, zgodovine, slovenščine, tujih jezikov, logike in računalništva ste se izkazali z odličnimi dosežki, mnogi med vami pa ste si priborili mesto na višjih ravneh tekmovanj. Še posebej ponosni smo na dve zlati državni priznanji iz logike, pa tudi na tri angleške projekte, ki so bili nagrajeni z Evropskim znakom kakovosti za svojo izjemnost. Prav tako ste šestošolci z velikim uspehom izpeljali projekt Spirit, ki je dokaz vaše ustvarjalnosti in inovativnosti. Ne smemo pa prezreti vaših športnih dosežkov – z izjemnim talentom, energijo in ekipnim duhom ste odlično zastopali našo šolo. Vaši uspehi so plod dela, ki navdihuje in nas napolnjuje s ponosom.

Ingoličev dnevnik, ki ga držite v rokah, je prava zakladnica vaših literarnih in likovnih stvaritev. Te odražajo vašo domišljijo, razmišljanja in pogled na svet. Vabim vas, da si ga z veseljem preberete in prelistate – prepričana sem, da vas bodo prispevki vaših sošolcev navdihnili in očarali.

Posebna zahvala gre uredniškemu odboru, ki je z veliko mero predanosti, organiziranosti in ustvarjalnosti pripravil to čudovito izdajo. Hvala vsem, ki ste prispevali k ustvarjanju tega dragocenega dela – vaša prizadevanja so neprecenljiva.

Naj bodo prihajajoči prazniki čas miru, veselja in topline. Preživite jih v krogu svojih najdražjih, z nasmehom na obrazu in hvaležnostjo v srcu. V novem letu pa vam želim zdravja, sreče in še veliko uspehov.

Lepo branje, čudovite praznike in vse dobro v prihajajočem letu!

Vaša ravnateljica

KAZALO

UVODNIK	3
Dejavnosti v mesecu septembru	5
Dejavnosti v mesecu oktobru	13
Dejavnosti v mesecu novembru	20
Dejavnosti v mesecu decembru	25
PRISPEVKI UČENCEV matične šole	27
PRISPEVKI UČENCEV PODRUŽNICE Zg. Polskava	36
PRISPEVKI UČENCEV PODRUŽNICE Pragersko	47

SEPTEMBER 2024

Prvi šolski dan

Ob začetku novega šolskega leta smo na Osnovni šoli Antona Ingoliča Spodnja Polskava, ki s ponosom vključuje tudi naši podružnici na Zgornji Polskavi in Pragerskem, sprejeli 551 učencev. Posebej toplo smo pozdravili tudi 58 prvošolcev, ki bodo začeli svojo šolsko pot – 18 na Spodnji Polskavi, 22 na Zgornji Polskavi in 18 na Pragerskem.

SPOMINI NE ZBLEDIJO

Ob začetku novega šolskega leta nismo pozabili na staroste naše šole. Spomnili smo se našega prvega učitelja na Zgornji Polskavi, Simona Pernata, ki je postavil temelje izobraževanja na naši šoli in s svojim delom pustil neizbrisen pečat. Hkrati pa smo se poklonili tudi pisatelju Antonu Ingoliču, po katerem se imenuje naša šola. Njegova ljubezen do besede in njegov prispevek k slovenski literaturi nas navdihujeta še danes.

SEPTEMBER 2024

SREČANJE STAREJŠIH KRAJANOV PRAGERSKO

V soboto, 28. 9. 2024, smo se učenci podružnične šole Pragersko s kratkim kulturnim programom udeležili srečanja starejših krajanov Pragerskega. S točkami smo med njih vnesli nasmeh in veselje in jim tako popestrili srečanje in sobotno dopoldne.

DAN DEJAVNOSTI PRAVLJICE

V torek, 17. septembra 2024, je za šestošolce potekal dan dejavnosti, ko je bilo mogoče prav vse. Podali smo se namreč med pravljice.

Dan smo razdelili na slovenski in angleški del. Pri slovenskem delu smo ponovili značilnosti pravljice, izbrane smo poslušali, prebirali in pripovedovali. Priredili smo pravljčni kviz, nato pa ustvarili še lastne pravljice. Nastale so zanimive, predvsem hudomušne pravljice. Pri tujem jeziku angleščina so šestošolci obravnavali The Fisherman and the Fish. Spoznali so tudi značilnosti angleških pravljič. Ogledali so si tri verzije iste pravljice – dve angleški in slovensko Pohorsko ribico. Med seboj so jih primerjali, razvila se je zelo zanimiva razprava. Izdelali so tudi naslovnice prebrane pravljice in zlate ribice s svojimi željami. Dan se je zaključil z željo, da bi imeli še več takšnih dni.

SEPTEMBER 2024

MALE SIVE CELICE

Še preden so naši učenci ovili svoje nove zvezke in pregledali vse nove potrebščine, se je na šoli že odvijalo šolsko tekmovanje Male sive celice.

Učenci, ki so se želeli preizkusiti v zavutih in zanimivih vprašanjih, so se že v zaključku lanskega šolskega leta preizkusili v trenju miselnih orehov. Najbolj uspešni na matični šoli so bili Mihael Topolovec, Julija Adam, Nejc Rečnik, Vid Voršič, Enja Drame Bahtijaraj in Neža Remškar. Na podružnični šoli Pragersko pa Matic Pauman, Tonka Soršak, Erik Rampre, Lan Hojnik, Tinkara Dvoršak in Vanessa Kurbos. Na vsaki šoli smo sestavili po dve ekipi, ki so se v sredo, 11. 9. 2024, pomerile na spletnem predtekmovanju. Vse štiri ekipe so zelo uspešno rešile test, vendar žal lahko na ustni del predtekmovanja napredujeta le dve oz. ena iz vsake šole. Mihael Topolovec, Vid Voršič in Neža Remškar sestavljajo ekipo iz matične šole, ki ji je uspelo zbrati 44 točk in tako zasedi 1. mesto med osmimi ekipami v regiji. Matic Pauman, Erik Rampre in Vanessa Kurbos pa bodo morali odgovarjati še na dodatno vprašanje, ki jih lahko ponese na 5. mesto v regiji. Osem najboljših ekip se bo v sredo, 18. 9. 2024, na OŠ Laporje pomerilo na ustnem delu predtekmovanja. Le prve štiri ekipe se lahko uvrstijo na snemanje oddaje Male sive celice na RTV Slovenija. Držimo pesti za obe naši ekipo.

V sredo, 18. 9. 2024, sta se dve ekipi naše šole udeležili ustnega dela predtekmovanja Male sive celice. Ekipa iz Pragerskega je bila zaradi bolezni Erika Rampreta okrnjena, zato ga je nadomestil Lan Hojnik, kar pa žal vseeno ni bilo dovolj, da bi uspešno odgovorili na vsa zagonetna vprašanja.

Učencem iz matične šole so bila vprašanja bolj pisana na kožo. Izmed 326 prijavljenih šol so se Neža Remškar, Vid Voršič in Mihael Topolovec uspeli uvrstiti med 32 ekip, ki se bodo opravile v Ljubljano na snemanje oddaje. Vsi smo zelo ponosni na njih in stiskamo pesti za uspešno nadaljevanje.

PRVOŠOLCI PRVIČ V KNJIŽNICI

V drugi polovici meseca septembra so šolsko knjižnico na Pragerskem, Zgornji Polskavi in Spodnji Polskavi obiskali naši prvošolci. Učence je v vsaki enoti sprejela šolska knjižničarka, ki jim je predstavila knjižnico. Na sproščenem obisku so učenci spoznali osnovna pravila knjižnice, se seznanili z branjem za Ingoličevo in EKO bralno značko ter poslušali pravljico Prvi šolski dan pisateljice Annie Silvestro.

Ker so učenci knjižnico obiskali v tednu, ko v osnovnih šolah vsako leto tudi uradno pričnemo z bralno sezono, je učence v knjižnici čakalo tudi presenečenje. Prav vsi učenci so od Društva Bralna značka Slovenije v sodelovanju s podjetjem Hofer v dar prejel slikanico z naslovom Protideževna juha pisateljice Majde Koren.

Ob koncu obiska si je vsak učenec izposodil še knjigo za Ingoličevo bralno značko. Po obisku v knjižnici pa je sledilo še ustvarjanje, saj si je vsak učenec ustvaril svojo (unikatno) knjižnično izkaznico. Le-to bodo učenci uporabljali naslednjih devet let ob vsakem obisku šolske knjižnice.

ŠPORT JE PRAZNIK

23. 9. 2022 smo že peto leto zapored obeležili športno obarvan državni praznik, DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA. Dan je namenjen promociji športa in telesne aktivnosti v najširšem pomenu. Želimo si, da bi vsak po svojih močeh s telesno dejavnostjo izrazil svoj odnos do športnega udejstvovanja ter da bi spoznal številne pozitivne učinke, med katerimi so predvsem krepitev telesnega in duševnega zdravja, spodbujanje pozitivnih vrednot in povezovanje državljanov Slovenije.

Učenci so bili skupaj z učitelji aktivni in so preko gibalnih dejavnosti četrto šolsko uro uživali in osveščali o zavedanju pomembnosti telesne dejavnosti za naše zdravje. Aktivneje pa bomo ta dan preživel na pohodih 9. oktobra, ko se nam bodo pridružili še devetošolci, ki so odšli v šolo v naravi.

V gibanju z nasmehom na obrazu preživite dan tudi vi!

DAN SLOVENSKEGA ŠPORTA

V sredo, 23. septembra, smo na naši šoli obeležili Dan slovenskega športa. Učenci in učitelji smo dan preživel v znamenju gibanja in športa, s poudarkom na zdravem načinu življenja. Potekale so različne športne aktivnosti, kot so štafetne igre, tek in ekipni športi, ki so vsem omogočile sodelovanje in zabavo. Ob tem smo se spomnili tudi pomembnosti športa v našem vsakdanjem življenju.

Iskrena hvala vsem učencem in učiteljem za sodelovanje ter za spodbujanje športnega duha!

48. PRAZNIK KS PRAGERSKO – GAJ

24. 9. praznuje KS Pragersko – Gaj. V ta namen se v kraju odvija veliko različnih dejavnosti, v katere se vključimo tudi učenci in zaposleni naše šole.

Tako so si v petek, 20. 9., učenci razrednega pouka ogledali razstavo malih živali. Naslednji dan, v soboto, pa se je na igrišču v Gaju odvijal »Dobrodelni pragerski pisker«, v organizaciji TD Breza Pragersko Gaj in NK Pragersko. Kuhalo je 5 ekip, med katerimi pa je letos sodelovala tudi ekipa naše šole. Kuharici naše podružnične šole sta se zelo potrudili in skuhali odličen »šolski lonec«. Ves dogodek je imel dobrodelno noto, saj so letos izkupiček tega dne namenili šolskemu skladu naše šole, za kar se KS Pragersko Gaj, TD Breza in NK iskreno zahvaljujemo.

Med dogajanjem se je odvila tudi osrednja prireditev, na kateri sta nastopila učenca naše šole, Erik Rampre in Tijan Gajšek.

V ponedeljek, 23. 9., pa smo pripravili spominsko svečanost pri spomeniku pri šoli ter tako obeležili spomin na dogodke iz leta 1941, zaradi katerih je ravno 24. 9. praznik naše krajevne skupnosti.

ŠOLA V NARAVI KRANJSKA GORA

Devetošolci so se na prvi jesenski dan odpravili po poteh vojakov Soške fronte. Obiskali so muzej prve svetovne vojne v Kobaridu in se vživljali v življenje vojakov in zaledja fronte. Pot smo nadaljevali ob turkizni Soči in vijugali po gorskih cestah Julijcev. Ob 17.30 so prispeli v CSOD Kranjska Gora, se namestili, povečerjali in se sprehodili po z lučkami posutem kraju. Bilo je epsko.

Zbudili so se v deževno jutro, a jih to ni ustavilo. Opremljeni z vetrovkami, pelerinami in dežniki so se odpravili proti Zelencem, kjer so občudovali izvir Save Dolinke in na razglednem stolpu lepote Zelencev. Skupina učencev se je odpravila raziskovati naravne lepote Triglavskega narodnega parka. Osupnila jih je kristalno čista voda, v kateri so se odsevale lepe Julijske Alpe. Preiskusili so se tudi v veslanju po jezeru Jasna. Slo jim je odlično, izmenjevali so se v vlogah krmarjev, veslačev in turistov. Postali so takšni mojstri, da so s čolni oblikovali različne oblike. Srčni utrip se jim je zelo povišal, ko so v tehniki nordijske hoje grizli po gozdnih poteh, prečili viseči most čez Pišnico in si zaslužili čudovit razgled z Vitranca. Pišnico pa so tudi raziskovali. Merili so temperaturo vode in zraka, preizkušali trdoto vode in iskali majhne vodne organizme. Z dobro voljo, marljivostjo in širokimi nasmehi so pregnali dež. Zvečer nas čaka še zabavni kviz.

Vsi trije razredi so se odpravili na različne aktivnosti po Kranjski Gori. A razred je zjutraj veslal po jezeru Jasna in popoldan kolesaril do doline Planica, učenci B razreda so spoznavali lastnosti Zelencev in okoliških voda, učenci C razreda pa so se preizkusili v nordijski hoji in spoznavali Triglavski narodni park. Skupaj so se imeli najlepše na večernem sprehodu, ko smo sijali kot zvezde na jasnem nebu.

*Naslednji dan so se že tako ujeli, da so dogajanje v rime speli.
V majhnih skupinah na pot so se podali in gozd raziskovali.
Po gozdni poti so potovali in znanje izkazovali.
Ob kozolcu so se smejali ter konje in osle občudovali.
Po vijugastih poteh so se zapeljali, s sedeža kolesa naravo opazovali.
Na vrh skakalnice kot Peter Prevc so se povzpeli in prečudovit razgled imeli.
V Pišnici vodne živali so iskali ter rake samooke opazovali.
S PH lestvico smo se poigrali.
Zvečer po telovadnici pod lučkami so se zavrteli in lepo se imeli.*

Teden šole v naravi so pričeli in zaključili na temo prve svetovne vojne. Zadnji dne so si v deževnem dopoldnevu ogledali film Grivasti vojak.

Sledilo je kosilo, ob 13. 30 pa že na avtobus. Postanek v Žirovnici v Čopovi rojstni hiši ter vožnja proti domu. Razredniki so starše preko SMS sporočila obvestili o točni uri prihoda na vstopne postaje.

SOBOTNI POTEPI PO TRAKOŠČANU IN KRAPINI

Ali bi živeli na dvoru v srednjem veku, so ugotavljali učenci, ki so v soboto, 5. 10. 2024, v okviru nadstandardne ekskurzije obiskali dvor Trakoščan.

Večina se je odločila, da ne,

- ker je na dvoru mrzlo, ker bi se izgubili, saj je zelo velik,
- ker so premajhne in na pogled neudobne postelje,
- ker je vse nehygienično in umazano,
- ker bi morali veliko čistiti,
- ker imajo nizko pohištvo,
- ker je ponoči strašljivo,
- ker je na hribu in je težko dostopno,
- ker bi se počutili osamljeno,
- ker bi se izgubili,
- ker ni bilo telefonov ...”

Nekateri učencev pa bi z veseljem preizkusili grajsko življenje

- ker je dvorec lep in ima veliko posest, celo ribnik,
- ker je zavarovan in nihče ne more do dvorca,
- ker ima lep razgled,
- ker imajo lepo pohištvo, pa še klavir,
- ker če bi bili plemiči, ne bi rabili delati ...”

Obiskali smo tudi Muzej krapinskih neandertalcev, ki nas je vse navdušil, saj na zelo zanimiv in interaktiven način predstavi nastanek življenja na Zemlji in razvoj človeštva.

Uživali smo v sobotnem druženju, lušno pa smo se imeli tudi na avtobusu.

DAN DEJAVNOSTI ZGODOVINSKI VIRI

V torek, 8. oktobra, smo se učenci šestih razredov odpravili na zgodovinsko obarvan dan v Maribor. Obiskali smo Pokrajinski arhiv Maribor, kjer so nam predstavili delo arhivarja. V depojih smo videli, kako se zgodovinski viri hranijo, v restavratorski delavnici pa spoznali skrivnosti njihovega ohranjanja. Ob reki Dravi smo v mirnem zavetju Sinagoge spoznali judovsko vero in pokazali ročne spretnosti z izdelovanjem Davidove zvezde. Za piko na i pa so nam v Muzeju narodne osvoboditve predstavili še delo kustosa. Skozi pestro obarvan dan so učenci spoznali, kako uporabno je lahko njihovo znanje zgodovine. Zgodovina je res učiteljica življenja.

LIKOVNI NATEČAJ ZA BRALNO KAZALO

Nagrajenec likovnega natečaja za bralno kazalo je ...

Letošnji Teden otroka se je za učence 3. a začel še posebej veselo. V mesecu juniju so učenci prve triade na Spodnji in Zgornji Polskavi ter Pragerskem sodelovali v likovnem natečaju za bralno kazalo v organizaciji Društva Bralna značka Slovenije ter podjetja Hofer. Pred nekaj tedni smo se razveselili vesele novice, da je eno od ustvarjenih bralnih kazal iz naše šole bilo izbrano iz strani strokovne komisije. Učenec 3. a Tai Oberčkal je s svojo ilustracijo celotnemu razredu tako prislužil eno od desetih nagrad, ki vključuje darilni paket knjig ter HOFER vrečko presenečenja. Veselje učencev ob veseli novici je bilo nepopisno, zato hvala lanski razredničarki ge. Jani Mohorko in letošnji ge. Martini Brmež za spodbudo in Društvu Bralna značka Slovenije ter podjetju Hofer za nagrado.

DAN DEJAVNOSTI MALI PRINC

Ob letošnjem Tednu otroka, ki ga praznujemo že 70. leto zapored, in bo potekal od 7. do 13. oktobra, se tudi na naši šoli trudimo, da učencem omogočimo raznolik teden. Današnji dan smo v 8. razredih matične šole s podružnico Pragersko obeležili prvi dan tedna otroka s čudovito fantazijsko pripovedjo Mali princ. Učenci so prebrali knjige in tako smo ta dan dejavnosti namenili le-temu. Obnovili smo zgodbo, se pogovorili o tematiki in sporočilu ter rešili delovne liste. Sledil je film, ki smo ga vsi z veseljem pričakovali. Tudi odzivi po ogledu so bili pozitivni. Za konec smo debatirali še o filmu, ga ocenili in nato smo primerjali dogajanje v filmu s knjigo.

“Srečati moram dve, tri gosence, če želim spoznati metulja.”

OKTOBER 2024

Z USTVARJALNOSTJO IN INOVATIVNOSTJO DO PODJETNOSTI UČILNICA NA PROSTEM

V ponedeljek, 7. 10. 2024, so imeli učenci 6. a in b tehniški dan Z ustvarjalnostjo in inovativnostjo do podjetnosti. V skupinah so se pogovarjali in ugotavljali, kako bi lahko kvalitetno izvajali šolske naloge izven šole. Najboljša ideja je bila – učilnica na prostem, ki pa ne bi bila namenjena samo učenju. Razmišljali so, za katere namene bi jo lahko uporabljali in kako bi jo opremili, da bi bilo delo v njej prijetnejše. Pripravili so veliko idej: spremenili bi jo lahko v jesensko tržnico in ponujali jesenske produkte. Občasno bi bila restavracija, kjer bi pili kavo in hkrati bi lahko božali muce, kar bi delovalo protistresno. V času božiča bi učilnico na prostem spremenili v božični bazar ... Pri načrtovanju so razmišljali, kaj bi bil produkt, komu bi bil namenjen, kakšni bi bili stroški in s čim bi pritegnili kupce.

START UP VIKEND

V petek, 11. 10. 2024 in v soboto, 12. 10. 2024, so na podružnični šoli Zg. Polskava izvedli Start up vikend v okviru projekta ZUIP, ki ga financira SPIRIT Slovenija. Dogodek je nadaljevanje tehniškega dne, kjer smo nadgrajevali veščine podjetnosti ter razvijali vseživljenjske spretnosti, kot so samostojnost, ustvarjalnost, iskanje informacij in njihova uporaba.

Učenci so reševali izziv, kako učinkovito organizirati aktivnosti v učilnici na prostem. Razmišljali so o videzu, oglaševanju ter dodatnih dejavnostih, s katerimi bi privabili čim več obiskovalcev. Dogajanje je bilo intenzivno in navdihujoče. V petek so prenočili v šoli, naslednji dan pa nadaljevali z delom. Ob zaključku so svoje podjetniške ideje predstavili učiteljem in gospe ravnateljici.

Učenci so sklenili, da bodo naše načrte uresničili na prazničnem bazarju, kjer bodo na tržnicah v predstavili in prodajali naše izdelke.

PODELITEV NAGRAD IN PRIZNANJ PROJEKTA LEAF

27. septembra 2024 je na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani potekala podelitev nagrad in priznanj projekta LEAF – Znanje o gozdovih. V šolskem letu 2023/2024 je program LEAF izvajalo 221 ustanov, v projektnih aktivnostih pa je sodelovalo 1.540 mentorjev in 16.797 mladih.

Med 15. ustanovami, ki so letos prvič končale gozdi cikel je bila tudi naša šola OŠ ANTONA INGOLIČA SPODNJA POLSKAVA, PODRUŽNICA ZGORNJA POLSKAVA in prejela mednarodni certifikat – leseno plaketo Programa LEAF ter leseni list.

OTVORITEV LIKOVNE RAZSTAVE POČUTIM SE MODRO IN TRIKOTNO ... RUMENO IN OKROGLO

Na natečaju za osnovnošolce Počutim se modro in trikotno ... rumeno in okroglo je sodelovalo 5 šol in kar nekaj posameznikov. Iz naše šole so se na razstavo uvrstili:

Kim Paj, Sanje;

Anej Vidrih, Moj svet;

Ian Mithans, Jaz;

Maruša Hipolita Canjuga, Življenje;

Anej Krofič, Super sem.

Z veseljem vas vabimo na otvoritev razstave v soboto, ob 10. uri na arkadni hodnik v Velikem razstavišču v Galeriji Božidarja Jakca v Kostanjevici na Krki.

Učencem iskreno čestitamo in jim želimo še obilo ustvarjalnih idej.

OKTOBER 2024

DAN ODPRTIH VRAT PGD SPODNJA POLSKAVA

Kot je v mesecu v oktobru, ki je mesec požarne varnosti, že utečena praksa, smo tudi letos na OŠ Spodnja Polskava izvedli uspešno evakuacijsko vajo. Z njo smo obnovili svoje znanje o tem, kako ravnati, če bi našo šolo zajel požar.

V popoldanskem RaP-u pa smo se učiteljice z učenci 2. – 5. razreda z veseljem odzvale prijaznemu povabilu PGD Spodnja Polskava na dan odprtih vrat v gasilskem domu. Prostovoljni gasilci so nam pokazali in razkazali gasilski dom, predstavili gasilsko opremo, avtomobile in vso orodje, ki ga uporabljajo na različnih intervencijah. Za učence pa so pripravili tudi zabavno popestritevno igro zadevanja pločevinke s curkom vode, s čimer so priklicali smeh na obraze otrok.

Hvala gasilcem PGD Spodnja Polskava za sodelovanje, praktičen prikaz in topel sprejem na dnevu odprtih vrat.

»Na pomoč!«

KOMEMORACIJA PRAGERSKO

»Lahko noč,« je rekla jesen poletju in v goste pripeljala hlad, meglena jutra in deževne popoldneve. Vendar jesen niso le turobni dnevi. Jesen so tudi mirni večeri, ko se ogrnemo z odejo, popijemo skodelico najljubšega čaja in obujamo spomine. Spomine na čase, ki jih več ni, spomine na naše bližnje, ki so odšli.

V petek, 25. 10. 2024, so učenci in učitelji v sodelovanju z ljudskimi pevkami, članicami društva upokojencev Gaj, pripravili komemoracijo ob spomeniku pred osnovno šolo.

OKTOBER 2024

2. USTVARJALNA SLIKARSKA KOLONIJA PRAGERSKO 2024

Na Pragerskem je tudi letos potekala 2. USTVARJALNA SLIKARSKA KOLONIJA PRAGERSKO 2024 in 18. REGIJSKA LIKOVNA KOLONIJA 2024 na temo Drevo, ki jo je organiziralo Delavsko prosvetno društvo »Svoboda« Pragersko in Likovna sekcija DPD »Svoboda« Pragersko, v sodelovanju z OI JSKD Slovenska Bistrica. Na koloniji sta sodelovala tudi učenca naše šole Anej Krofič iz 9. c in Gaja Šilec iz 9. a. Nastala dela so razstavljena v Kulturnem domu Pragersko. Razstavo so si ogledali tudi z učenci naše šole.

DAN REFORMACIJE IN DAN SPOMINA NA MRTVE

Na naši šoli smo izvedli komemoracijo, s katero smo počastili praznika, ki ju bomo praznovali v prihodnjem tednu. DAN REFORMACIJE in DAN SPOMINA NA MRTVE. Komemoracije so se udeležili tudi borci za vrednote NOB. Skupaj smo pred spominskim obeležjem, ki se nahaja pred našo šolo, prižgali sveče in položili cvetje. Prav tako smo sveče prižgali tudi na grobu pisatelja Antona Ingoliča ter pri učitelju Simonu Pernatu in učiteljici Margareti Vodušek.

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Tradicionalni slovenski zajtrk je pomemben del slovenske kulturne dediščine, ki ga obeležujemo vsako leto tretji petek v novembru. Na ta dan učenci po vsej Sloveniji uživajo v zdravem zajtrku, ki vključuje domači kruh, maslo, med, mleko in jabolko. Ta preprost, a hranljiv obrok je odlična priložnost za spodbujanje zdravih prehranjevalnih navad kot tudi za ozaveščanje o pomenu lokalnih in trajnostnih živil.

Cilj tradicionalnega slovenskega zajtrka je okrepiti zavedanje o pomenu kakovostne domače hrane in podpirati slovenske pridelovalce. Poleg tega pa ta dan ponuja priložnost za učenje o pomenu trajnostnega kmetijstva in ohranjanju slovenske kulinarčne dediščine.

O ČEBELICAH IN ČMRLJIH V ŠOLSKI KNJIŽNICI

Tretji petek v mesecu novembru je dan za Tradicionalni slovenski zajtrk. Tudi letos smo ga po poskusanju v jedilnici, obeležili še v šolski knjižnici. Učenci prvega in šestega razreda podružnične šole Pragersko so skozi bibliopedagoško uro in gradivo v šolski knjižnici spoznavali življenje čebel, njihove izdelke ter delo čebelarjev.

Učenci prvega razreda so skozi zgodbo Brenči, brenči, čbelica avtorice Mojiceje Bonte spoznali čbelico Kranjico in njenega prijatelja murna Aleksandra. Po zgodbi smo prebrali še nekaj zanimivosti o čebelah, vsak učenec si je izdelal še personalizirano 'čbeljo knjižno kazalko'. Šestošolci pa so s pomočjo gradiva, ki so ga našli v šolski knjižnici, reševali delovni list ter tako izvedeli nekaj zanimivih dejstev o življenju čebel.

KULTURNI DAN V GRADU IN KNJIŽNICI

V petek, 8. 11. 2024, so imeli učenci sedmih razredov kulturni dan. V sklopu projekta Rastem s knjigo so obiskali knjižnico v Slovenski Bistrici, kjer so bili seznanjeni z izposojjo knjižničnega gradiva, v dar in spomin pa so prejeli knjigo, ki se letošnje leto podeljuje v sklopu tega projekta. Dan so nadaljevali z ogledom gradu v Slovenski Bistrici. Ogledali so si razne zbirke, najbolj vseh pa jim je bila simulacija stare učilnice, kjer so se seznanili, kako je potekala učna ura nekoč. Ogledali so si film o našem rojaku Antonu Ingoliču, po katerem s ponosom nosi ime tudi naša šola.

Dan je minil v prijetnem vzdušju, učenci pa so se marsikaj naučili; tokrat za spremembo izven šolskih prostorov.

OGLED LUTKOVNE PREDSTAVE ŠIVILJA IN ŠKARJICE

Učenci 1., 2. in 3. razredov smo si v torek, 5. 11. 2024, v okviru kulturnega dne ogledali lutkovno predstavo Šivilja in škarjice. V moderni postavitvi vsem dobro poznane Kettejeve pravljice so pred našimi očmi čarobno oživele škarjice ter razburkale domišljjski svet naših najmlajših kot tudi nas odraslih. Šivilja Bogdanka nam je osvetlila pogled na svet in prihodnost, ki sta v večji meri odvisna od naše vztrajnosti in delavnosti. Preživeli smo čudovit dan, ki nam bo zagotovo še dolgo ostal v lepem spominu.

»Če bomo srečo drugim v srca vlivali, jo bomo sami uživali!« (D. Kette)

OGLEDALI MUZIKAL NA 2. GIMNAZIJI V MARIBORU

V petek, 15. novembra 2024, smo se z učenci udeležili ogleda muzikala Rent na 2. gimnaziji v Mariboru. Muzikal spremlja skupino mladih umetnikov, ki se soočajo z življenjskimi izzivi, kot so revščina, bolezen, ljubezen in iskanje identitete. Ganljiva glasba in močni liki so občinstvo navdihnili z zgodbo o prijateljstvu in ljubezni, ki premagujeta ovire vsakdana. Letošnji muzikal odpira pomembna vprašanja o družbi, kapitalizmu, umetniški ustvarjalnosti in človeški povezanosti.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V BADMINTONU ZA MLAJŠE IN STAREJŠE UČENKE IN UČENCE

Tekmovanje, katerega organizator je že nekaj let naša šola, je tokrat prvič potekalo na podružnični šoli Pragersko in se ga je udeležilo 10 naših učencev in učenk. Pomerili so se z vrstniki iz Makol, Sl. Bistrice in Črešnjevca. Skupno je tekmovalo 26 otrok v 4 kategorijah na 3 igriščih. Učenci so bili tudi sodniki, seveda, ob pomoči mentorjev. V kategoriji mlajših učencev je zmagal Urban Boldirev (7. b), 2. mesto pa je zasedel Tjaž Sakešek (7. c). Med mlajšimi učenkami je Eva Rafolt zasedla 2. mesto. Žal sta se morala s 4. mestom zadovoljiti Erik Rampre in Nika Diemat (8. e). Uvrstitve ostalih naših učencev so bile: Lili Lubej (8. e) 6. mesto; Anej Krofič (9. c) in Maj Windisch (8. e) 5. – 8. mesta; Evelin Špindler (8. c) 7. mesto in Aneja Mesarič (8. c) 8. mesto.

ZLATO PRIZNANJE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU IZ LOGIKE

Z veseljem sporočamo, da sta dva učenca naše šole dosegla izjemen uspeh na državnem tekmovanju iz logike, ki je potekalo v soboto, 9. novembra 2024, na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani. Osmošolec Leonard Červek Roškarič in devetošolec Matic Pauman sta prejela zlato priznanje za svoje dosežke. Iskrene čestitke!

BOŽIČNI BAZAR 2024 – PRAZNIČNI UTRIP NA NAŠI ŠOLI

Na naši šoli smo v praznični čas zakorakali v četrtek, 28. 11. 2024, ko smo priredili božični bazar.

Po prisrčnem nagovoru ravnateljice nas je z zimskimi in božičnimi pesmimi razveselil pevski zbor. Za to priložnost so se združili otroški in mladinski pevski zbori matične šole ter obeh podružnic.

Po krajšem uvodnem kulturnem pozdravu so se obiskovalci iz telovadnice, ki je pokala po šivih, razkropili med pisane stojnice, ki so se šibile pod unikatnimi izdelki naših učenk in učencev. Ti so pripravili čudovite novoletne okraske, voščilnice, venčke, svečnike, piškote, kozarčke presenečenja in drugo. S svojo ustvarjalnostjo so navdušili obiskovalce, saj so se izdelki v zameno za prostovoljne prispevke hitro premikali s stojnic v njihova naročja. Naše kuharice so poskrbele, da je dišalo tudi po čaju in piškotih.

Bazar nam bo še dolgo ostal v lepem spominu, saj je povezal učence, zaposlene, starše, lokalno skupnost in ustvaril priložnost za srečanje, veselje ter druženje v dobrodelnem in predprazničnem duhu.

Zahvaljujemo se za vse prostovoljne prispevke in vam želimo, da nas praznično vzdušje, prežeto s toplino in dobrodelnostjo, spremlja ves december.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V ODBOJKI ZA STAREJŠE UČENKE

Starejše učenke so se v prvem tednu v decembru udeležile medobčinskega tekmovanja v odbojki, ki je potekalo v športni dvorani v Poljčanah.

Učenke so zabeležile eno zmago in dva poraza. V prvi tekmi so 2:1 v nizih izgubile proti ekipi 2. OŠ iz Slovenske Bistrice, v drugi tekmi pa po hudem boju z 2:0 v nizih še proti ekipi iz OŠ Pohorskega bataljona iz Oplopnice. Za konec pa so z rezultatom 2:0 v nizih premagale učenke iz OŠ Kajetana Koviča Poljčane.

Kljub temu da so učenke prikazale odlično, srčno in borbeno igro, žal to letos ni bilo dovolj za napredovanje na področno tekmovanje.

Solo so zastopale: Mia Škornik, Neža Lorber, Sarah Pečovnik, Julija Pečovnik, Nuša Juršnik, Nika Diemat, Daša Celan, Neža Perše, Ajda Keršič in Vita Fleisinger.

ODBOJKA

V sredo, 11. 12. 2024, se je šolska odbojcarska ekipa udeležila medobčinskega tekmovanja v Laporju. Po prikazani odlični igri so fantje zasedli tretje mesto ter prejeli pokal. Igrali so tri tekme, od katerih so dve zmagali. Čestitamo!

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V ŠAHU NA NAŠI ŠOLI

V sredo, 4. decembra 2024, je na naši šoli potekalo medobčinsko tekmovanje v šahu, ki se ga je udeležilo 70 učencev iz šestih osnovnih šol. Tekmovalci so se pomerili v treh starostnih kategorijah, naši učenci pa so dosegli odlične rezultate.

Najboljši med njimi je bil Leonard Červek Roškarič, ki je v kategoriji do 15 let osvojil prvo mesto, saj je zmagal in dosegel vse možne točke. Uspešni so bili tudi drugi naši tekmovalci. V isti kategoriji je Matic Pauman dosegel 8. mesto.

V kategoriji do 12 let so nastopili še preostali naši učenci: Marko Pauman je dosegel 10. mesto, Filip Lipej 20. mesto, Erik Ačko 24. mesto, Jaden Luka Beckler 27. mesto in Nik Dogen 31. mesto.

Vsem učencem čestitamo za odličen nastop in želimo še veliko uspehov na prihodnjih tekmovanjih!

PODROČNO ŠAHOVSKO TEKMOVANJE PODRAVJA

V Spuhlji pri Ptujju je potekalo področno šahovsko tekmovanje Podravja, ki so se ga udeležili tudi trije šahisti iz naše šole. Na tekmovanju so se pomerili številni mladi šahisti, našo šolo pa so zastopali učenci Leonard Červek Roškarič, Matic Pauman in Marko Pauman.

Najboljši rezultat je dosegel Leonard Červek Roškarič, ki je s svojo izjemno igro osvojil 2. mesto v starostni kategoriji do 15 let. S tem dosežkom si je zagotovil neposredno uvrstitev na državno prvenstvo v šahu, ki bo potekalo januarja, kjer bo imel priložnost pomeriti se z najboljšimi šahisti v državi.

Matic Pauman je tekmovanje zaključil na 7. mestu, kar je prav tako izjemen dosežek in pomemben korak v njegovi šahovski karieri. Marko Pauman pa je tekmovanje končal na 33. mestu, vendar kljub temu ostaja motiviran za nadaljnje izboljšave in prihodnja tekmovanja. Tekmovanje je bilo odličen prikaz šahovskih sposobnosti in športnega duha vseh udeležencev, ki so si na ta način pridobili dragocene izkušnje za prihodnje izzive.

MEDDOBČINSKO TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU 2024

Tekmovanja, ki je potekalo v torek, 17. 12. 2024, v Poljčanah, so se udeležili tudi naši učenci. Pomerili so se z učenci OŠ Gustava Šiliha Laporje, OŠ dr. Jožeta Pučnika Črešnjevec, OŠ Pohorskega odreda Sl. Bistrica in organizatorjem OŠ Kajetana Koviča Poljčane. Dvoboji so potekali na 4 mizah v pravem športnem duhu. Uvrstitve naših učencev: odlično 2. mesto je zasedel Nejc Rečnik (8. a), prav tako dobro 6. mesto si je priigral Jaro Jeršič (7. c). Žal so hitro izpadli Marko Pauman (7. c), Izak Rene Brezovnik (8. e) in naš najmlajši Juš Zelenik (5. b). Uvrstili so se od 16. do 27. mesta. Vsem iskrene čestitke!

DEDEK MRAZ, BOŽIČEK IN ČAROBNE PESMI NA ZGORNJI POLSKAVI

Praznično vzdušje se je letos na podružnici Zgornja Polskava pričelo že z obiskom Dedka Mraza, ki je skupaj z navihanima palčkoma razveselil naše učence. Otroci so jih sprejeli z navdušenjem, saj jih je dober mož presenetil z vrečo sladkih bonbonov. Seveda so mu glasno zapeli njegovo najljubšo pesmico Siva kučma, ob tem pa mu obljubili, da bodo pridni vse do naslednjega leta. Dedek Mraz je bil vidno ganjen, saj so mu otroški nasmehi pričarali posebne iskrice v očeh.

A s prazničnimi dogodki se tu nismo ustavili. Že v petek so naši učenci nastopili na krajevni prireditvi Pričakovanje praznikov na Zgornji Polskavi, kjer so z venčkom prazničnih pesmi navdušili vse zbrane obiskovalce. Njihovo petje in otroška igrivost sta bila tako navdušujoča, da je na dogodek privabilo celo prav posebnega gosta – samega Božička. Ko se je Božiček pojavil, je med otroki završalo od veselja. Z največjo radostjo so mu pomahali in spremljali vsak njegov korak. Kljub hladnemu zimskemu večeru je bilo vzdušje toplo in prijetno, saj nas je grela toplina praznikov in čarobnost skupnih trenutkov.

Hvala vsem učencem, ki so s svojim nastopom začinili prireditev, in seveda tudi Božičku, ki nas je obiskal in dodal še kanček pravljice.

Naj toplina teh praznikov greje vsa srca še naprej.

I love English

Na Spodnji Polskavi komaj čakam dneva, ko je na petkovem urniku RaP: I love English. Učenci 3. a ter učenec 4. a so zelo radovedni in skozi pravljice, legende, poučne zgodbe postajajo tudi pravi mali anglisti. Vsak mesec nas čaka nov izziv. Septembra smo spoznali slončka Elmerja (Elmer, the Patchwork Elephant), ki nas je naučil: It's ok, if you are different colour. Oktobra smo v angleščini obravnavali zgodbi Trije pujski (Three Little Pigs) in jo primerjali z moderno različico. Novembra pa smo z miškama obiskali življenje na vasi in v mestu (The Town Mouse and the Country Mouse). In ker se bližajo prazniki, nas bo Pogumna taščica (The Brave Robin) popeljala v praznične dni.

Logika

V soboto, 19. oktobra 2024, je na naši šoli potekalo državno tekmovanje iz logike za sedmošolce ter regijsko tekmovanje za osmošolce in devetošolce. Istočasno so se tekmovanja odvijala tudi na 21 drugih lokacijah po vsej Sloveniji.

Sedmošolci so se pomerili za srebrna in zlata priznanja, medtem ko so osmo- in devetošolci tekmovali za uvrstitev na državno tekmovanje in osvojitve bronastih priznanj. Tekmovanja so se udeležili tudi učenci naše šole, in sicer sedmošolka Zala Strnad, osmošolci Jan Golob, Leonard Červek Roškarič in Nejc Rečnik ter devetošolca Tonka Soršak in Matic Pauman.

Na otvoritvi tekmovanja sta zbrane tekmovalce, mentorje in druge prisotne nagovorila ravnateljica gospa Danica Veber in župan občine Slovenska Bistrica, gospod Ivan Žagar. Oba sta tekmovalcem zaželela veliko uspeha in zbranosti pri reševanju nalog. Kulturni program je povezoval osmošolec Nik Čolnik, z glasbenima točkama pa sta občinstvo navdušila šestošolka Satya Brglez in devetošolec Mihael Topolovec.

Osmošolci Jan Golob, Leonard Červek Roškarič, Nejc Rečnik ter devetošolec Matic Pauman so se s svojim znanjem uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo v soboto, 9. novembra 2024, na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani.

Na državnem tekmovanju sta osmošolec Leonard Červek Roškarič in devetošolec Matic Pauman dosegla izjemen uspeh in osvojila zlato priznanje.

Čestitamo vsem udeležencem za dosežene uspehe in vložen trud!

Urice »Kaligrafije«

Pisati s peresom in tušem različnih barv sploh ni tako enostavno. Sedaj razumemo, kako je bilo nekoč, ko so pisali z gosjimi peresi. A kljub temu se na naši šoli pri uricah »Kaligrafije« trudimo ohranjati našo dediščino. Z veliko truda smo se naučili pisati kaligrafske črke in tako s svojim znanjem ustvarili praznične voščilnice.

Učenci 3. a: Zala Božič, Audič Mia, Daša Petrovič, Lili Goleš, Manca Voršič.

Učenci 4. a: Urban Arzenšek, Dora Topolovec, Lia Pogorelec, Urška Grm, Maj Sattler, Rok Krois.

Izlet v božični Gradec

V soboto, 30. 11. 2024, so učenci, ki obiskujejo IP nemščino, obiskali božični Gradec.

Ko smo prispeli v Gradec, smo se najprej sprehodili po modernem mostu, Murinsel, čez reko Muro, ki ima na sredini umetni otok z moderno restavracijo. Od daleč smo opazili še eno veliko moderno zgradbo, Kunsthaus - muzej umetnosti, umeščen v staro mestno jedro, katere obliko hrošča ali vesoljske ladje, smo bolje videli iz mestnega gradu.

Nato smo se z vzpenjačo Schloßbergbahn povzpeli na mestni hrib Schloßberg, od koder smo v lepem sončnem dnevu imeli prelep razgled nad starim delom mesta.

Nad mestom smo poleteli tudi v 4D kinu, kjer smo videli Gradec iz zraka, leteli pa smo tudi med ulicami in sledili muhi skozi okna, po stopnicah ... Sprehodili smo se po grajskem dvorišču in uživali ob razgledu, obiskali božično tržnico Weihnachtsmarkt am Schloßberg, občudovali stojnice, poskusili kakšno sladico in govorili tudi nemško. Skozi grajski park nas je pot vodila do znanega grajskega zvonika, nato pa smo se spustili po 260 stopnicah nazaj v staro mestno jedro, kjer smo našli veliko, lepo okrašeno božično jelko, naredili pred njo skupinsko fotografijo ter se odpravili proti domu.

Popoldanski RaP na Spodnji Polskavi

Z učenci v popoldanskem RaP-u izvajamo pestro paleto različnih dejavnosti. Otroci se veliko gibajo, plešejo, pojejo, zelo radi šivajo, se učijo računalniških veščin, poslušajo pravljice in seveda opravljajo domače naloge, berejo ter se učijo. Predvsem pa zelo radi ustvarjajo. Naši prstki so skoraj vsak dan popackani od barve ali malo lepljivi. Spodbujamo pa tudi medsebojno pomoč, strpnost, prijateljstvo, gradimo dobre odnose ter sodelujemo v projektih in natečajih. Nikoli pa ne zmanjka časa tudi za igro.

TWINVERSE

Učenci 6. a v okviru pouka angleškega jezika sodelujejo v mednarodnem eTwinning projektu: TWINVERSE

Projekt je namenjen raziskovanju sončnega sistema in čustev. Učenci ustvarjajo vzporedno vesolje Twinverse. Projekt združuje znanstveno raziskovanje in raziskovanje učenčevih čustev. Učenci razvijajo svoje digitalne kompetence in sposobnosti sodelovanja v skupinah. Spoznavajo druge kulture. Nenazadnje pa na zanimiv način vadijo sporazumevanje v angleščini.

Skupaj s partnerji iz drugih držav (Italije, Turčije, Slovenije, Romunije, Ukrajine, Hrvaške, Portugalske in Grčije) učenci raziskujejo osončje in svoja čustva. Opisali bodo planete in ustvarili skupne planete ter njihove prebivalce. Izdelali bodo sobo pobjega. Razmišljali bodo o pozitivnih spremembah šolskih težav. Izdelali bodo strip. Svoje izdelke medsebojno ilustrirajo in snemajo. Delo poteka v mednarodno mešanih skupinah.

Evropski znak kakovosti organizacije eTwinning

13. 11. 2024 je organizacija eTwinning razglasila šole, ki so bile nagrajene z Evropskim znakom kakovosti za leto 2024. 2104 projektov iz vse Evrope je bilo nagrajenih z Evropskim znakom kakovosti za svoje izjemno delo. Iz Slovenije je bilo takšnih projektov 20. Trije izmed teh nagrajenih projektov so bili tudi projekti Osnovne šole Antona Ingoliča Spodnja Polskava. To sta bila projekta učencev 7. a in 7. b: MeteoroloKids in All 4 Dogs Dogs 4 All. Evropski znak kakovosti je prejel tudi projekt Advent Calendar, na katerem so delali lanskoletni učenci 9. ab.

Radi ustvarjamo

Učenci 3. a se vedno znova razveselimo ustvarjanja. Komaj smo že čakali dan, da smo lahko ustvarjali izdelke za bazar. Naše spretnosti smo urili in urili. Naučili smo se izdelati kapico iz volne, plesti kitke, zavezovali smo pentljice, napeljevali lesene kroglice in še in še.

Mali umetniki iz 1. a

Ko prvič stopimo v šolo, je to prava dogodivščina – nova spoznanja, novi prijatelji in veliko novih stvari. A med vsem tem se skrivajo tudi pravi mali umetniki, katerih nadarjenost preseneča vse okoli njih.

Gal Kampl, 1. a
- trganka

Alana Gosnik, 1. a -
trganka

Naja Verbančič,
1. a - grafika

Andraž Ceder, 1. a -
slikanje s plastelinom

Iva Juhart, 1. a - Zimsko mesto

Sofia Orthaber, 1. a -trganka

BOŽIČ

Božič je prišel,
kmalu bo odšel.
Snežinke letijo,
v mrazu se iskrijo.

Božič je lep,
tako kot svet.
Snežinke se skrivajo,
v nebo se zlijejo.

Božič je kot mačka,
srečen kot tačka.
Snežinka je prišla,
sveti se do konca neba.

Daša Petrovič, 3. a

PRIJATELJ

Prijatelj je nekdo,
ki ti poda roko.

Prijatelj je nekdo,
ki te stisne k sebi močno.

Prijatelj ti ne ukazuje,
ampak s tabo sodeluje.

Tukaj se pesmica konča
in prijateljstvo se večno igra.

Manca Voršič, 3. a

Radosti na snegu

Ko smo se zjutraj zbudili,
smo bili presrečni, saj je sneg
pobelil našo lepo Spodnjo
Polskavo. V šoli smo se
odpravili na igrišče. Zelo smo
uživali. Upamo, da bo kmalu
spet snežilo ...

Učenci 3. a

Učenci 3. a

BOŽIČ

Živela je družina Praznik, mami Lidija, očka Boris, hči Liza, stara deset let, sin Vili, star osem let, hči Nika, stara šest let in še Miha, star pet let.

Zdaj pa da vidimo, kako je pri njih za božične praznike.

Danes je petek, 22. december in vsi se odpravljajo domov. Liza, Vili in Nika iz šole, Miha iz vrtca in starša iz službe. Veseli so, da je petek, in se veselijo vikenda ter božičnih praznikov. Medtem ko otroci hodijo, se pogovarjajo. Liza reče ostalim, da komaj čaka, da bo vikend, ker bo prišel Božiček. Odlično, so odgovorili vsi na en glas. Vsi so prišli domov. Mami je pripravila kosilo, otroci so naredili nalogo, oče pa je posesal. Ko je bilo kosilo skuhano, so šli za mizo. Za kosilo je bila pečena kokoš, pečena zelenjava, krompir, solata in pita. Zelo so se najedli! Pospravili so iz mize. Zdaj so bili pripravljeni, da pospravijo hišo. Ko so pospravili, je bil čas za filmski večer. Po matineji so se umili in šli spat, kajti za njimi je bil dolg in delaven teden. Dobro in dolgo so spali.

Ko so se zbudili, jih je zelo presenetilo, saj je bil zunaj sneg. Otroci so se ga razveselili in oblekli ter stekli ven. Bazen je do polovice napolnilo z ledom. Zunaj je bilo 70 cm snega in otroci so se zabavali. Drsali so, se lovili, smučali, sankali, se obmetavali s kepami, gradili igluje in snežake, se vozili po snegu in zabavali. V hišo so prišli šele, ko je bila ura pozno popoldan. Čakale so jih vroče čokolade in penice. Ogrel so si premražene prste. S starši so se igrali družabne igre in se pripravljali na prihod Božička. Otroci so bili zaspani in so komaj čakali, da bo 24. december, ko bodo okrasili hišo in dvorišče.

Naslednje jutro je vsak napisal svoje pismo, nato pa so šli na podstrežje poiskat lučke, okraske, palčke in dodatke. Bilo je veliko okraskov za dvorišče in hišo, kajti oboževali so božično čarovnijo. Liza je nesla okraske, Vili in Nika lučke, Miha palčke, starša pa dodatke. Ko so bili na vrtu, so prvo postavili lučke. Nato so okrasili jelko z okraski ter na teraso postavili palčke in darilca. Ko so prišli v hišo, so tam okrasili še božično drevo ter sobe. Hiša je sijala od lepote in lučk. Povabili so znance in praznovali. Zvečer so si voščili srečen božič.

Ob polnoči je Božiček prinesel darila, spil mleko, pojedel piškote in vzel korenčke. Nihče ga ni slišal. Naslednje jutro so se veselili in zahvalili Božičku za darila ter praznovali čudovit božič.

Emili Robar Čavničar, 5. a

MOJ PRIJATELJ

S prijateljem se rada igrava
in oba nogomet rada imava.
S prijateljem se zabavaš
in pogosto posmehavaš.

Prijatelj je vedno tu zate,
ima tudi enake copate.
Prijatelj pri tebi prespi
in delata smešne stvari.

Imava enake lastnosti,
skupaj igrava se dosti.
Učiva se skupaj oba
in si pomagava.

Tian Pleteršek,
Teodor Novakovič, 5. a

ZIDAMO DAN

Zjutraj se zbudim,
se uredim, umijem in najem,
stopim v nov dan,
ves nasmejan in razigran.

Nato grem v šolo se učit,
za znanjem se podit
in s sošolci se loviti.

Po šoli grem takoj domov,
se učit, zabavat in veselit.
Zvečer se pripravim za nov dan,
ves sončen in nasmejan.

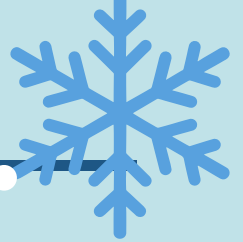
Emili Robar Čavničar,
Erin Isabella Canjuga, 5. a

Teodor Novakovič, 5. a -
zimski pokrajina

Leo Orthaber, 5. a -
zimski pokrajina

ZGODBA BOBNARJA

Izjemni bobnar Andraž Tkavc, ki s svojimi ritmi in energijo osvaja odre po vsej Sloveniji. Njegova strast do glasbe in bobne sta ga pripeljali do številnih projektov, sodelovanj in nepozabnih nastopov.

KAKO SE JE VAŠA KARIERA SPLOH ZAČELA?

Moja glasbena pot se je začela že v mladosti. Spomnim se, da sem pri devetih letih prvič sedel za bobni in takoj me je prevzel ritem. Moj oče je bil tudi v ansamblu, kjer je igral trobento in me je predvsem on učil glasbo. V osnovni šoli pa sem se pridružil šolskemu ansamblu, kar je bila odlična priložnost, da sem se učil in nastopal pred občinstvom.

KAKO STE V BISTVU ZAČELI RAZMIŠLJATI TO, DA BI POSTALI KAJ VEČ?

Ko sem prišel v srednjo šolo, sem spoznal kar nekaj ljudi, ki so se tudi ukvarjali z glasbo. In tako smo imeli vedno več idej in vaj, da smo si ustvarili svoj šolski band. To je bila izkušnja, ki me je prepričala, da bi lahko bil še kaj več. Želel sem, da ne bi igral samo na porokah ali na rojstnih dnevih, ampak da bi igral tudi pred večjo publiko. Tako sem pol začel razmišljati, kako bi lahko postal nekaj več.

ZDAJ, KO IGRATE PRI SLAVNEMU GLASBENIKU, ME SAMO ZANIMA, KAKO STE SE ODLOČILI RAVNO ZA NJEGA?

Odločitev za sodelovanje s tem glasbenikom je bila pravzaprav zelo osebna. Spoznal sem ga, ker sta se moj oče in on poznala že nekaj časa. Ko je ta glasbenik iskal bobnarja, je moj oče predlagal mene. Nato sem se z njim dobil in pogovoril, kako bi to izgledalo, če bi pri njemu igral. Čez nekaj dni me je poklical in rekel, če bi lahko prišel na manjšo avdicijo, da vidi moje igranje. Spet je minilo nekaj časa in sem se že decembra 2023 pri njem zaposlil.

KAKŠEN JE BIL TRENUTEK, KO STE PRVIČ IGRAL Z NJIM?

Prvič, ko sem igral z njim, je bil to nepozaben trenutek. Spomnim se, da sem bil hkrati navdušen in živčen, ker je igrati z nekom tako velikim, nekaj povsem drugega kot vse, kar sem do takrat doživel. Ko smo začeli igrati, sem začutil neverjetno energijo, kot da bi glasba tekla sama od sebe. Bil je to poseben trenutek, ko sem dojel, da sem del nečesa veliko večjega. Zelo sem bil osredotočen, a hkrati sem užival v vsakem trenutku. Na odru s takšnim glasbenikom občutiš popolnoma novo doživetje.

ALI IMATE KAKŠEN NASVET ZA OSTALE, KI ŽELIJO POSTATI USPEŠNI BOBNARJI?

Če bi moral dati nasvet mladim bobnarjem, ki si želijo uspeti, bi rekel. Bodite vztrajni in potrpežljivi. Uspeh v glasbi ne pride čez noč. Vadba je ključna – ne samo tehnika, ampak tudi poslušanje in razumevanje različnih glasbenih stilov. Poskrbite, da boste vedno odprti za učenje in izboljševanje. Prav tako je pomembno, da se povežete z drugimi glasbeniki in zgradite mrežo, saj priložnosti pogosto pridejo skozi poznanstva.

HVALA ZA VAS ČAS!

Ema Hana Rudl, 8. b

OSEBNOSTNI INTERVJU Z MAMO HOKEJISTKO

Ker velik del mojega življenja predstavlja šport, sem se odločil, da opravi osebni intervju z menij zelo zanimivo osebo – mojo mamo Barbaro, ki se je v svoji mladosti prav tako aktivno ukvarjala s športom. Zelo nenavadnim športom za ženske – to je hokej.

Zakaj ste se odločili za ta šport – hokej?

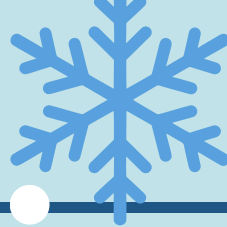
Že kot majhen otrok sem se zelo rada rolala in drsala, za kar me je navdušil moj oče, ki je redno spremljal hokejske tekme. Zaradi bližine Ledne dvorane Maribor in vsakodnevnega spremljanja hokejskih treningov hokejistov mi je hokej postajal iz dneva v dan bolj zanimiv in všeč. Pritegnila me je predvsem hitrost drsanja, borbena igra in oprema, ki so jo hokejisti nosili.

Kako bi opisali svoje obdobje igranja hokeja?

Ker sem bila pri svojih 9. letih še majhen otrok, sem se morala marsičemu odpovedati. Moji vrstniki so imeli veliko prostega časa. Starši so od mene pričakovali dobre ocene v šoli, jaz pa sem v mislih imela le led, drsalke, hitrost, treninge ... Bila sem ena izmed najmlajših članic, zato sem, da sem dohitela svoje starejše soigralke, veliko, vsakodnevno, trdno trenirati. To obdobje je bilo zame precej težko. Oprema, ki je bila obvezna (drsalke, čelada, hlače, ščitniki, rokavice in palica), je bila zelo draga.

Kdaj ste začeli svojo hokejsko pot?

Leta 1994 sem na poti v šolo, na avtobusu zasledila pogovor, da se iščejo mlade punce, ki bi sestavljale žensko hokejsko ekipo. Tisti dan se v šoli sploh nisem mogla zbrati. Misli so mi uhajale na led, hitrost, borbenost ... Po pouku sem hitro odšla domov, da sem novico zaupala še očetu. Še isti dan sva odšla na drsališče, kjer sem se vpisala v žensko hokejsko ekipo – Lisjakinje. Ups ... novico sva pozabila povedati mami, ki pa, ko jo je slišala ni bila najbolj navdušena. A jaz sem kljub temu vztrajala. Tako sem se pri svojih devetih letih začela aktivno ukvarjati s hokejem.

Žal mi je starši niso mogli kupiti. Zato sem skoraj dve leti igrala z izposojeno opremo in s svojimi smučarskimi rokavicami. Na treninge sem hodila peš ali s kolesom, kljub poznim večernim uram, dežju ali snegu, saj prvotno doma avtomobila nismo imeli. Moja vztrajnost se je izplačala. Leta 1996 sem dobila svojega prvega sponzorja, ki mi je kril stroške treniranja in kupil celotno novo opremo – to je bil zame velik dan.

Kakšni so bili vaši dosežki v hokejski karieri?

Po petih letih trdne dela smo z ekipo Mariborskih Lisjakinj dosegle prvi naslov državnih prvakinj. To smo kasneje ponovile še petkrat zapored. Leta 2000 sem bila sprejeta v prvo žensko hokejsko Slovensko reprezentanco, s katero smo leta 2001 zastopale Slovenijo na kvalifikacijah za svetovno prvenstvo Divizije II. Žal v tistih letih ženski hokej v Sloveniji še ni bil tako razvit in se nismo uvrstile v nadaljnjo tekmovanje. Prav tako sem bila skupaj z ekipo trikrat izbrana za športnico leta Maribor.

Kdaj in zakaj ste opustili hokej?

Leta 2004 pri svojih 19. letih je moja želja po igranju hokeja izpuhtela. Preveč je bilo odrekovanja in v ospredje sem postavila študij in prijatelje. V trenutku, ko sem se zato odločila, tega nisem obžalovala. S strani staršev pa sem žal imela premalo vzpodbude, da bi takrat nadaljevala. Ko se sedaj po skoraj 21 letih ozrem nazaj, si zastavim vprašanje, kaj bi lahko še dosegla. Katere države bi lahko obiskala, če bi še nadaljevala? Vendar življenje gre naprej in željo po drsanju še vedno ohranjam in izpolnjujem z obiskom Ledne dvorane Maribor in drugih krajevnih drsališč in rekreativnim drsanjem. Ni mi žal, da sem svoje otroške dni posvetila športu in vztrajala kljub veliko odrekam, naučila sem se namreč vztrajnosti, borbenosti, odgovornosti in sodelovanja. Spletla so se prijateljstva, ki so ostala. Ostali so lepi spomini, ki jih z veseljem delim z svojimi otroci.

Draga Barbara zahvaljujem se Vam, ker ste si vzeli čas in mi zaupali svoje izkušnje ter z menoj v intervjuju delili svojo zelo zanimivo zgodbo.

Nejc Petek, 8. b

INTERVJU Z ANO REČNIK

V starih časih je bilo lahko otroštvo zelo težko. Ni bilo takšnega razkošja, kot ga imamo danes. Več o tem nam bo danes predstavila Ana Rečnik, moja babica.

Kakšno je bilo tvoje otroštvo?

Moje otroštvo ni bilo posuto z rožicami. Pri starosti štirih let sem izgubila očeta v prometni nesreči. Za vzgojo in preživetje je morala moja mama skrbeti za štiri hčerke. Bila je brez službe. Glede na težko situacijo v družini me je k sebi vzel stric iz Rogaške Slatine. Tam sem ostala pet let, nato sem se vrnila k svoji matični družini.

Kako je bilo v tistih časih?

V tistem času je bilo otroštvo igrivo, polno smeha, dobre volje, tekanja v naravi brez TV zaslonov in telefonov. Obstajala je le klasična pošta, za kaj nujnega se je pošiljal telegram. Imeli smo le en radio v hiši, ki pa smo ga redko prižgali.

Kako je potekal tvoj dan v Rogaški Slatini?

No, ja! Ko sem prišla obiskovati šolo, sem hodila peš uro in pol v eno smer. Ni bilo nobenih prevozov tako kot danes. Živel smo visoko pod Bočem, zime so bile polne snežnih metežev, zato mi je stric naredil potko do glavne ceste, da sem lahko iz šole prišla domov. Namreč pouk je bil v popoldanskem času. Pozimi sem domov prihajala ponoči. V spomladanskem in jesenskem času pa sem po vrnitvi iz šole morala še odpeljati živino na pašo.

Kakšen je bil tvoj dom?

Moj dom, tako kot pri stricu v Rogaški Slatini, kot doma pri družini je bil ljubeč, živeli smo skromno, a lačna nisem bila nikoli. Po domačem kruhu je vsak teden dišalo, pekel se je v krušni peči. Takrat je za sladico bila še skutina gibanica. Prava poslastica! Je pa res, da smo imeli krave in prašiče, s tem je bilo za hrano poskrbljeno. Morala sem hoditi na pašo z živino in jo paziti več ur. Preprosto, to sem sovražila! Električnih pastirjev takrat še ni bilo.

Si imela kakšno nesrečo v otroštvu?

O, seveda! Imela sem kar nekaj nesreč. Zadnja, ki mi je spremenila pogled na življenje, je bila v osmem razredu. Takrat sem utrpela obsežno opekline, bila več tednov v bolnišnici, se srečala s poklicem medicinske sestre in se odločila, da želim postati tudi jaz del tega humanega poklica.

Si se rada učila?

Ja, zelo rada! Imela sem rada znanje, ker je to edina stvar, ki ga nihče ne more vzeti. V mojih časih ni bilo samoumevno, da vsak nadaljuje šolanje. Obstajal je tudi poklic: "Ostati doma na kmetiji." Ker sem bila v družini četrti otrok, je obstajala ta verjetnost še večja. Moja mama je v uk poslala že tri svoje hčerke. Na srečo mi je uspelo izpolniti svoje sanje in postala sem medicinska sestra. Svoj poklic sem predano opravljala vse do svoje upokojitve.

INTERVJU z nono Pepo

Danes bom intervjuvala svojo prababico - pranonno Pepo. Ime ji je Jožica Žagar. Stara je skoraj 91 let in do zdaj je živela sama v stanovanju v Tolminu. Odločila sem se, da bom intervjuvala njo, ker je živela že med drugo svetovno vojno. Ima hči in sina, h kateremu se bo se ta mesec preselila.

Kateri je bil vaš najljubši trenutek v vašem življenju?

Najboljši trenutek v mojem življenju je bil, ko sem se zaposlila, da sem lahko skrbela za hči. Da sem imela sigurnost za mene in hči, da sem jo lahko vzdrževala in kupovala stvari, ki sva jih zares potrebovali.

Kateri je bil najhujši trenutek, ki se vam je zgodil?

Najhujši trenutek je bil, da sem mogla zaradi prepira s hčerko zapustiti tovarniško stanovanje. Takrat sem se morala v dvainšestdesetem letu starosti preseliti v Tolmin in sem morala garati in delati. To je bil najhujši šok v mojem življenju. In zdaj pri 90. letih se bom spet preselila, šla bom k sinu na Žago.

Katere vse službe ste imeli v svojem življenju?

Prvo sem bila v gostinstvu, tam sem delala deset let. Nato sem se preusmerila v industrijo in delala v tovarni Salonit. Tam sem delala dvaindvajset let.

Kako ste preživeli otroštvo?

Otroštvo sem preživela v Dolenji Trebuši, kjer sem bila doma in sem delala na polju in na njivah. Zato, da smo si prislužili kak dinar, smo šli tudi v dnino (to je delo na kmetiji, ki ga opravlja najet delavec, plačan na dan). Vmes smo pa hodili tudi v šolo.

Kako ste se izobraževali?

Takrat je bilo samo pet razredov v osnovni šoli in ni bilo srednje šole ali fakultete. Pol sem pa naredila gostinski tečaj in tečaj za voznika žerjava, ki sta trajala neki manjši čas. Približno dva ali več mesecev.

Kako se je svet spremenil v času vašega življenja?

Jaz sem doživela drugo svetovno vojno, ko sem bila stara sedem let. V drugi svetovni vojni smo bili brez šole veliko časa. In pol po vojni smo počasi in težko spet začeli. Se zaposlili, od začetka je bilo slabo. Bila sem še na uradniškem delovnem mestu, pa tudi dva meseca prostovoljnega dela na progi Zagreb-Beograd na avtocesti. Takrat smo hodili, so nas na krajevno skupnost poklicali in smo morali iti na uradniška dela.

Ali se spomnite kaj iz druge svetovne vojne in koliko let ste bili stari, ko se je začela in koliko, ko se je končala?

Ko se je začela, sem bila stara tam okoli šest do sedem let. Ko se je pa končala, pa približno dvanajst do trinajst let. Spomnim se pa, da smo imeli od hiše malo naprej javko (to je trajno mesto za vzdrževanje zvez med partizanskimi enotami). Tam sta bila dva zaposlena in so tja hodili partizani na obveščanje. In pol zvečer so prišli k nam in jaz sem jih morala peljati gor do naše hiše po tisti stezi brez luči, brez vsega. Samo gledala sem v nebo, da sem videla, kje je steza, da smo prišli do njih. Spomnim se še, da je ati hodil na kontrolo, vaško stražo. In en dan je prišel domov opoldne na kosilo in je začelo streljat v Trebuši. In pol je mama to hitro slišala in rekla, naj grem dol v trgovino pogledat, kako je. Je rekla, da če me bo kdo kaj vprašal, zakaj, naj rečem, da imamo doma brata mičkenega in da naj vprašam, če imajo kaj kamilic, ker je bolan. Čeprav smo imeli mi kamilice doma, sem šla kot izvidnica pogledat, kaj se dogaja v Trebuši. In ko sem šla čez most, sem zagledala, da tam gori ena hiša, ki so jo Nemci že zažgali.

Kako je vojna vplivala na vašo družino?

Vplivala je tako, da smo bili vedno v strahu, nikoli mirni. Ni bilo ne noči ne dneva, ko si vedel, kje bo začelo streljat. Med vojno sem izgubila tudi tri strice. Ampak na srečo očeta nisem.

Kaj ste se naučili iz teh težkih časov?

Naučila sem se skrbeti za družino, za vse okoli sebe in sebe. Naučila sem se tudi, da če kaj hočeš doseči lahko, če se potruдиš in kako vztrajati pri delu. In kako spoštovati ljudi, ki se borijo za tvojo državo itd.

Neža Perše, 8. b

INTERVJU Z VESNO SLOKAR

Danes vam bom v intervjuju predstavil Vesno Slokar, strastno ljubiteljico gora.

Ali je res, kot sem slišal, da ste strastna ljubiteljica gora?

- Ja, res je. Ljubim gore!

Glede na vaše bogate izkušnje, mi lahko zaupate vsaj nekaj vrhov v Sloveniji, ki ste jih dosegli.

- Z veseljem! Prehodila sem slovensko planinsko transverzalo, ki je potekala od Maribora do Kopra. Planinsko knjižico sem štempljala na vsaki koči in jo imam še danes za spomin. Obiskala sem več vrhov in ti so: Ojstrica (2349 m), Škrlatica (2738 m), Grintovec (2558 m), Jalovec (2643 m), Prisojnik (2547 m) in še mnoge druge.

Ste obiskali Triglav in, če kakšna je bila ta izkušnja?

- Ja, prvič sem šla na Triglav po končanem študiju, s planinskim društvom Slov. Konjice, bilo je v mesecu avgustu. Doživela sem zelo neugodno vreme (močno je snežilo on deževalo), nisem bila primerno oblečena. Moram priznati, da me je obšla tesnoba, močno sem si želela, da še vidim svoje ljubeče starše. Naslednji dan se je razjasnilo in opazila sem čudovit pogled. Lahko rečem, da sem se takrat, zaljubila v gore. Na Triglav sem se podala 10 – 12-krat.

Veliko ste tudi potovali, a ste tudi kje v tujini obiskali gore in dosegli kakšen vrh?

- Veliko sem potovala z različnimi planinskimi društvi. Bila sem po celi bivši Jugoslaviji in po Bolgariji. Moj največji uspeh pa je bil v Grčiji, na najvišji vrh gore Olimp imenovan Mytikas (2918 m). Pot je bila lažja kot na Triglav, saj ni nobenih jeklenih vrvi. Imam zelo lepo izkušnjo s tega vrha.

Se spomnite kakšnega dogodka, ki vam bo za vedno vstal v spominu?

- Ja, zgodilo se je v začetku mojega podviga, sicer sem naredila napako, ko sem odšla sama in brez vednosti domačih, ampak kljub temu sem se počutila srečno. Odpotovala sem zgodaj zjutraj do Pokljuke, tam sem pustila avto pred vojašnico, vojakom zaupala ključke, ker nisem vedela kdaj se vrnem. Podala sem se na Kredarico, se okrepčala in odločila. Izposodila sem si čelado in se podala na vrh. Uživala sem! Na podvig sem bila zelo ponosna, a zaradi višinske razlike sem imela težave pri nočni vožnji.

Kakšne je vaš nasvet mladim za obisk gora?

- Dobra gorska oprema, nepremočljive hlače, dodatno perilo, nogavice, kapa in rokavice ter nekaj za pod zob in voda. Občutki v gorah so nepopisni, ni nobenih obremenitev. Mladim pa želim, da dosežejo zelje ne cilje in da se počutijo srečne.

Hvala za vaše sodelovanje in srečno nadaljevanje z vašim pohodništvom.

Nejc Rečnik, 8. a

Šola tako ali drugače

V ponedeljek, 23. 9. 2024, smo se devetošolci okoli sedme ure zjutraj odpravili proti Gorenjski.

Na poti proti Kranjski Gori smo se ustavili v muzeju v Kobaridu. Skozi okno avtobusa smo ob razlagi učiteljic Suzane in Bojane opazovali Sočo. Ko smo prispeli v dom, smo se udobno namestili in povečerjali. Zvečer smo se odpravili na večerni sprehod po Kranjski Gori. Vsako jutro so nas učitelji zbudili ob sedmi uri. Zajtrkovali smo v dveh skupinah in se pripravili na dopoldanske dejavnosti. Vsak razred je imel na urniku drugo dejavnost. Izvajale so se tudi popoldne, vendar smo imeli vmes prosti čas in kosilo.

Moj najljubši dogodek iz šole v naravi je bil veslanje na jezeru Jasna. Najprej nam je učitelj Luka razložil osnove, potem pa smo se peš odpravili proti jezeru. Ko smo prispeli, smo si pripravili čolne in se v skupinah po tri postopoma odpravljali v vodo. Vsak v skupini je imel nalogo biti krmar, veslač ali turist. Najbolj mi je bilo všeč biti turist, saj sem lahko sedela v sredini čolna in občudovala okolico. Na čolnu sem bila z Ivo in Urško. Zelo smo se zabavale, se veliko smejale in pozdravljale turiste okoli jezera Jasna. Imeli smo tudi majhno tekmovanje, na katerem smo bile sicer zadnje, ampak smo se še vedno imele lepo.

Zelo sem se zabavala tudi v četrtek, ko smo imeli predstavitev sob in ples. Učitelj Miran se je zelo dobro izkazal v vlogi DJ-a.

Čas je zelo hitro mineval in petek je hitro prišel. Zadnji dan smo si ogledali film Grivasti vojak in se na poti domov ustavili v Čopovi hiši. Šli smo tudi v Trojane, kjer sva se z Zalo posladkali s čokoladnim krofom.

Ta šola v naravi je bila super izkušnja, ki mi bo ostala v lepem spominu.

Zoja Frim, 9. b

POŠ ZGORNJA POLSKAVA

To smo mi, 1. b

Prvošolci smo pridno zakorakali v šolsko leto ter se dobro privadili na delo in življenje v šoli. Pridno usvajamo nove veščine in znanja. Radi telovadimo, prepevamo, plešemo, dramatiziramo in se učimo novih stvari. Stejemo in računamo že do 5 ter prepoznavamo zloge in glasove. Zelo radi smo na svežem zraku, kjer se spuščamo po toboganu in igramo na velikem igrišču. Ker nas je v razredu 22, se vsak dan naučimo kaj novega drug od drugega. Ves čas se trudimo razvijati in graditi lepe odnose. Radi hodimo v šolo, v njej nam je lepo.

Si zaupamo in smo povezani
(vaja vrvenja).

Rdeča kapica – dramatizacija

Obiskali so nas gasilci.

Pekli smo mafine

POŠ ZGORNJA POLSKAVA

LOVRO IN ANDRAŽ

Lovro in Andraž sva najboljša prijatelja. Skupaj igrava nogomet in košarko. Skupaj jeva palačinke, se smejeva in se učiva. Nekega večera sva zaspala in sanjala enake sanje o nogometu. V sanjah sva gledala tekmo. Zmagala je Slovenija in Šeško je dal dva gola. Ko sva se zbudila, se je tekma res predvajala na televiziji in Slovenija je res zmagala. Bila sva zelo vesela.

Lovro Kac in Andraž Regoršek, 2. b

KUŽA ŽIGI IN ŽOGA

Žigova najljubša igrača je bila žogica. Nekega dne so mu jo sosedovi psi med igro raztrgali. Bil je zelo žalosten. Vsak dan je mamico prosil za novo žogico. Nato pa ga je nekega dne le peljala v trgovino. Tam so imeli veliko žogic. Bile so modre, zelene, rdeče, vijolične, rumene in mavrične. Žigi si je izbral mavrično. Odnese jo je domov in se z njo igral cel dan. Nova žogica je tako postala Žigova najljubša igrača.

Matija Viher, 2. b

SNEG

K nam prihajajo božični prazniki in vsi se veselimo. Kaj pa, če ne bo snega? Otroci si ga zelo želimo. Babice so nam svetovale, da naj na pomoč pokličemo sneženega moža. Če nam ne bo pomagal, moramo poklicati gospo snežinko in ta bo zagotovo prišla ter nam pripeljala veliko snega. Takrat bomo delali sneženega moža in snežene jelenčke. Igrali se bomo tako dolgo, dokler nas mame ne bodo poklicale v hišo. Imeli se bomo čudovito.

Evelin Ošep, 2. b

PINGVINČEK IMA ROJSTNI DAN

Za devetimi gorami in devetimi vodami je živel pingvinček. Nekega dne se je spomnil, da bo kmalu imel rojstni dan. Upal je, da bo dobil veliko daril. Dan pred njegovim rojstnim dnevom mu je mama rekla, da gresta na izlet k morju. Zelo se je razveselil in upal, da bo dobil vsaj tri ribe. Zaželel si je, da gresta z avtomobilom in ne peš, da bosta hitreje tam. V avtomobilu se je pridno pripasal in odpeljala sta se. Bil je nestrpen. Ko sta prišla do morja, se je spomnil, da je tam atijeva domačija. Ko sta ga zagledala, sta ga oba objela. Pingvinček je bil tako utrujen, da je kar zaspal. Zbudil se je naslednje jutro in zagledal veliko balonov. Videl je tudi majhno lučko. Naenkrat so se pa prižgale vse luči in tam je bila vsa njegova družina in vsi njegovi prijatelji. Skupaj so mu zapeli pesmico Vse najboljše. Bil je zelo srečen in nikdar še ni dobil lepšega darila. Nato so vsi živeli srečno do konca svojih dni.

Brina Kapelar, 2. b

ANICA V TRGOVINI Z IGRAČAMI

Anica se je zbudila v trgovini z igračami. Videla je igrače, ki so stale v kotu trgovine in se pogovarjale. Medtem ko jih je opazovala, je kihnila in medvedek jo je opazil ter pobegnil. Prelepa punčka je povabila Anico na čaj in veselo sta klepetali. Zvečer, ko so vse igrače zaspale, je tudi Anica legla na igrače in zaspala. Tam jo je našla mamica in jo odnesla domov.

Nuša Roršek, 2. b

BOŽIČKOVE SANI

Nekoč je živel fant po imenu Marko. Nekega zimskega večera je našel sani in ni vedel, čigave so. Bile so velike, rdeče in svetlikale so se. Hotel jih je odpeljati domov in poiskati lastnika sani, ko je ugotovil, da je na saneh vreča in v njej polno daril. Stekel je domov in vse povedal mami. Skupaj sta šla nazaj v gozd in mama je ugotovila, da so sani Božičkove. Glasno sta začela klicati Božičkove jelene. Jeleni so tudi v gozdu iskali sani, in ko so ju slišali, so hitro pritekli. Bili so veseli in so se zahvalili. Marku so dali darilo iz vreče, ker jim je pomagal.

Kaja Čelan, 2. b

V 3. b SE VEDNO KAJ DOGAJA

Mi smo že tretješolci in naši šolski dnevi so prava doživetja. Vsak dan se naučimo nekaj novega. Pri matematiki nam odlično grejo računi do sto. Radi zbiramo točke in tekmujemo, kdo bo hitreje rešil nalogo. Besedilne naloge pa so nam malo manj všeč, saj moramo pri njih kar precej razmišljati.

Pri slovenščini smo letos že zelo napredovali. Naše branje je bolj tekoče in hitro, pri pisanju pa se učimo sestavljati bogate povedi in celo zgodbe. To nam vzame veliko časa, ker moramo paziti na velike začetnice, vejice in končna ločila.

Obožujemo šport in likovno ustvarjanje. Pri telovadbi uživamo, ko tekmujemo v igrah ali vadimo različne spretnosti, kot je preskakovanje kolebnice. Pri likovni pa radi ustvarjamo z barvami, škarjami in papirjem ter izdelujemo čudovite izdelke. Najbolj glasno je pri glasbi, ko pojemo naše najljubše pesmi.

Najbolj smo veseli, ko imamo odmore na prostem. Letos smo dobili nove mize in klopi, zato se ob lepem vremenu učimo kar zunaj. Naš hrast nam daje senco, mi pa hitreje rešimo naloge in uživamo v naravi. Včasih se nam pri učenju pridruži še kakšna mravljica ali pa čebela.

V tretjem razredu smo začeli dobivati številčne ocene. Za prvo ocenjevanje smo se naučili deklamacijo. Ker smo si želeli lepih ocen, smo se vsi zelo potrudili. Zdaj pa je ocenjevanje vse težje, zato se moramo še bolj truditi, več vaditi in redno delati domače naloge.

V razredu se spodbujamo, da si med seboj pomagamo. Učimo se biti strpni in prijazni drug do drugega, čeprav nam včasih ne uspe najbolje. Takrat se zgodi, da se skregamo ali celo stepemo. Ampak učiteljica nas pokliče na sestanek, kjer se pogovorimo, razmislimo o rešitvah in se opravičimo. Tako se vedno nekaj naučimo in skušamo naslednjič ravnati bolje.

Pri pouku smo naredili tudi zanimivo raziskavo o nas samih. Zbrali smo odgovore na vprašanja, kot so najljubša barva, hrana, pijača, žival, šport, predmet, letni čas in še kaj. Zraven smo se pogovarjali o hvaležnosti, naših skrbih in tudi željah. Ugotovili smo, da imamo veliko skupnega, a smo hkrati tudi zelo različni. Tako se zdaj bolje poznamo in lažje razumemo drug drugega.

Naš razred je res zanimiv in poseben. Skupaj se veliko naučimo, se zabavamo in hkrati rastemo kot prijatelji.

Jesensko listje

3, 2, 1 ... rakete

Testiramo nove mize

Veseli december

POŠ ZGORNJA POLSKAVA

OKROGLA MIZA v 4. b

Na temo Odmori v našem razredu smo z učenci izvedli okroglo mizo s čajanko. Učiteljica je prebrala nekaj anonimnih zapisov iz naših zvezkov in imeli smo razpravo o vzdušju v našem razredu med odmori. Učenci so še dodali lastne misli, iskali možnosti za rešitve in sklenili smo nekaj dogovorov. Dogovorili smo se, da naslednjo okroglo mizo v razredu vodi predsednik, in takrat bomo pogledali, kakšno je stanje med odmori po prvi okrogli mizi s čajanko.

Učenci so z veseljem sodelovali. Vsi so dobili besedo in skupaj smo poiskali rešitve. Po čajanki smo se posladkali z Miklavževimi čokoladicami, s katerimi nas je pogostila šola, in izdelali škatlico iz kartona, za katero je material in navodila prinesla učenka Lana Kline, ki se je preizkusila v vlogi učiteljice likovne umetnosti.

Lana Kline, 4. b

4. b V ČASU ODMORA

Med odmorom se fantje pogosto lovijo po razredu in se včasih celo stepejo. En fant spušča čudne glasove, ki so zelo moteči. Všeč mi je, da lahko med odmorom plešemo. Med odmorom se rada pogovarjam s sošolkami. Rada imam tudi odmore, ko smo zunaj na svežem zraku. Rada imam odmore.

Manca Smolnikar

Med odmorom se rada pogovarjam s prijateljicami ali pa rišem. V razredu me ne moti nič, razen glasni fantje, ki se plazijo po razredu, se lovijo, kričijo in nagačajo drugim. Imamo tudi takega fanta, ki straži pri vratih in potem glasno kriči: Učiteljica pride! V razredu bi si več morali pomagati, sprejemati mnenja drug drugega in se spoštovati.

Lana Kline

Zarja Kuster, 4. b

Med odmori se malo sprostim, pogovarjam s prijateljicami in opazujem svoje sošolce.

V vsakem odmoru ne uživam, saj nekateri sošolci kričijo ali se plazijo po tleh. To so vedno isti. Zelo me motijo takrat, ko med odmorom skušam narediti kakšno šolsko nalogo, ki mi manjka. Pa mi ne uspe, ker ne dajo miru. Želela bi, da predsednik razreda ne ukrepa. Moral bi jih opozoriti, ko norijo. Dobra plat pa je, da se med odmori vsi zelo zabavamo.

Sofija Kolar

RONJA, RAZBOJNIŠKA HČI

Na drugi strani razpoke je Ronja zagledala nekoga. Bil je fant in nikoli prej ga še ni videla.

Nikoli še ni skočila, a danes se je opogumila. Skočila je na drugo stran, k fantu, ki mu je bilo ime Birk. Skupaj sta hodila po gozdu, se pogovarjala in postala prijatelja. V gozdu so ju napadle Gozdnice. Skočila sta v vodo, da bi jih ukanila. Ko je Ronja povedala svoji razbojniški družini za Birka, se je njen oče razburil in se takoj spopadel z Birkovim očetom. Med bojem je veliko razbojnikov iz obeh strani umrlo. Oba očeta sta otrokoma prepovedala druženje.

Sklenila sta, da se bosta družila skrivaj. V gozdu sta se kopala in bilo jima je zelo lepo. Tam so ju spet dobile gozdnice. Hitro sta stekla domov, kjer sta naletela na Birkovega očeta. Birkovi razbojniki so jo ugrabili. K sreči ji je uspelo pobegniti nazaj k svoji družini.

Čez nekaj let sta se Ronja in Birk poročila in imela sta se zelo lepo. Očeta sta se spoprijateljila in vsi skupaj so postali ena velika razbojniška družina z dvema poglavarjema.

Matej Grobelnik Pek

POŠ ZGORNJA POLSKAVA

PRAZNICNE ŽELJE IZ 5. B

ZDRAVJE IN SREČA ZA VSE.

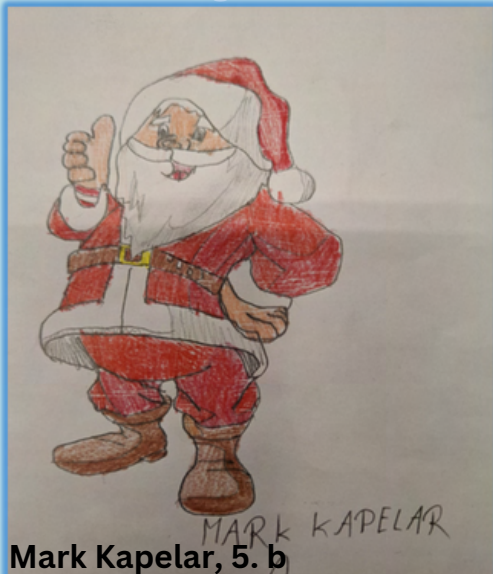
DA BI SE IMELI RADI.

NA SVETU NAJ SE KONČAJO VOJNE.

NOBEN OTROK NA TEM SVETU NAJ NE BO LAČEN.

NA OBRAZIH SMEH IN ISKRICE V OČEH.

VEČ ČASA Z DRUŽINO IN MED PRIJATELJI

Mark Kapelar, 5. b

Uganke

Kaj je veliko, z Božičkom hiti, nos se mu
sveti, korenčke nam krade in nato zbeži?
(Rudolf)

Tam zunaj stoji, skozi okno se smeji, ko
sonce posije, se hitro stopi. Kdo je to?
(Snežak)

Rdeče telo otroke lovi, zraven mu
pomagajo vilice tri. Kdo je to?
(Parkelj)

BOŽIČ

Družina Repnik se je pripravljala na božič. Do božiča je bilo še šest dni. Začeli so okraševati in postavljati smrečico. Mamici je ime Sara, atiju Ambrož, sinu Jure in hčerki Tina.

Tina je oboževala božič, tako kot njen bratec Jure. Mami je vprašala Jureta, če bi dal zvezdo na smreko. Dvignila ga je, in ko je hotel dati zvezdo na smreko, mu je zdrsnila iz rok in padla na tla. Zvezda se je razbila in Jure je začel jokati ter se šel skrit v svojo sobo. Mami je šla za njim, da bi ga poiskala, ker se Jure zna zelo dobro skrivati. Tina je pobrala koščke zvezde, ki so ležali na tleh. Atija tisti dan ni bilo doma. Dela v Londonu in ga danes žal ne bo domov. Tina je mami vprašala, če rabi kaj pomoči pri Juretu. Mama ji je odgovorila, da ja, ker ga ne najde. Tina ji je šla pomagat, ampak ga nista našli. Jure se je skril pod vsemi odejami in igračami, ki jih ima na postelji. Ko sta ga končno našli, ga je mami potolažila in mu rekla, da bodo kupili novo. Jure se je pomiril in rekel Tini, da naj ostane doma in da gresta on in mami sama v trgovino. Tina mu je prikimala in se usedla na kavč. Mami in Jure sta se odpravila. Mami je vprašala Jureta, kaj namerava. In Jure ji je odgovoril, da želi kupiti darilo za Tino. Mama ga je čudno pogledala ter ga vprašala, zakaj morata kupiti darilo za Tino, če pa bo čez šest dni božič. Jure jo je spomnil, kaj je Tina vse naredila zanj, zato si zasluži darilo, ki si ga že zelo dolgo želi. Mama je pokimala, ker je takoj vedela, kaj ima Jure v mislih. Tina ni vedela, kaj je Jure mislil s tem, ko je rekel, da naj ostane doma. Mami in Jure sta v trgovini kupila novo zvezdo za na smreko in še odšla v zavetišče za živali. Tina si že dolgo želi hišnega ljubljence, in sicer psa. Mami in Jure sta izbrala nemškega ovčarja, ker je to njena najljubša pasma. Odločila sta se za psičko ter se odpravila nazaj domov. Jure se je Tini zahvalil, ker mu je pomagala pri šoli, na nogometu ... Ko je Tina videla kužka, se je zelo razveselila in se zahvalila Juretu in mami. Psički so dali ime Lisa. Mami je naslednji dan šla v službo, otroka pa v šolo. Tina je v šoli povedala, da je dobila psičko Liso. Ati se je končno vrnil domov iz Londona. Bil je tako zelo izmučen, da se je že težko premikal. Ko so vsi prišli domov, so se ulegli na kavč ter poslušali božične pesmi.

Božič so preživeli skupaj, veseli in srečni, pri tem pa je pomagala tudi Lisa. Dobro se z dobrim vrača!

Lea Trglavčnik, 5. b

POŠ ZGORNJA POLSKAVA

Okoljski aktivisti 6. b razreda v akciji

Učenci 6. b razreda so postali pravi okoljski aktivisti in se z navdušenjem lotevajo raziskovanja vpliva človeka na podnebne spremembe. V sklopu naravoslovnega pouka in gospodinjstva so spoznali, kako naš vsakdan vpliva na okolje – od rabe energije, uporabe plastike, do prekomerne porabe naravnih virov. Navdih za svoje delo so našli v številnih aktualnih zgledih mladih okoljskih aktivistov po svetu.

Svoje ugotovitve in zamisli, kako lahko zmanjšamo vpliv na okolje, so zapisali na opozorilne table, ustvarili plakate z jasnimi sporočili in oblikovali izvirne slogane, ki pozivajo k spremembam. Njihova ustvarjalnost ne pozna meja – v vsak kotiček so vključili risbe, grafike in nazorne prikaze dejstev.

V šolski avli in na hodnikih so postavili EKO-kotičke, kjer razstavljajo svoje izdelke in mimoidoče vabijo k razmisleku ter ukrepanju. EKO-kotički so postali pravi center dogajanja, kjer si učenci lahko preberejo in ogledajo fotografije grozljivih posledic naših dejanj.

S svojim trudom dokazujejo, da so mladi lahko glasniki sprememb in da prav vsak izmed nas lahko stori nekaj dobrega za naravo. 6. b pa ostaja neustavljiv v svoji želji po čistejšem in bolj zdravem planetu.

Učenci 6. b z razredničarko

POŠ ZGORNJA POLSKAVA

Mačeha in veliki zmaj

Nekega dne je za devetimi vodami in sedmimi gorami živel velik zmaj, ki je imel ogromen gobec. Vendar ta zmaj ni znal bruhati ognja, pač pa je bruhal jabolko. V bližnji jami je skupaj z netopirji žvela mačeha. Imela je tri okrogle zobe, prav na sredini nosa pa ji je ležala velika strupena bula. Ta mačeha je vsak dan gledala na svoje pregrado, smrdeče ogledalo, ki ji je pokazalo, koliko hrane se ima na zalogi, saj v naravi ni bilo več niti pikice hrane.

Nekega dne, ko je mačeha v jami jedla svoje predzadnje jabolko, je zagledala svojega sovražnika, kako leti. To je bil debeli zmaj. Njemu nikoli ni zmanjkalo jabolk, saj jih je bruhal. Čez tri dni je mačeha postala lačna. Pogledala je v shrambo, ali slučajno najde še kakšno jabolko. Žalostna je ugotovila, da ni ničesar več. Odločila se je, da se bo odpravila do največje in najbolj strašne jame, kjer živi velik povodni konj. Odpravila se je na pot. Razmišljala je, ali bo preživela. Morala bo prečkati reko z ostrimi skalnatimi špici in s stražarji. Za njo so bili netopirji. Ko je prispela, je mislila, da so tam stražarji, vendar je prispela do neznanega jezera. To se je nahajalo na povsem nasprotni strani njene ciljne lokacije. Tam so namesto stražarjev stale kisle kumarice in namesto povodnega konja je tam vladalo jabolko. Bila je presenečena. Mislila si je, da bo tam kaj zanimivega, zato se je opravila pogledat. Počasi je prečkala jezero in pazila, da se ne dotakne kumaric. Čez nekaj časa je prispela do vladarja. Vprašala ga je, ali imajo kaj hrane. Vladar je zelo počasi odgovoril, da imajo, vendar ne dajo. Mačeho je zanimalo, zakaj ne. Vladar ji je odgovoril, da zaradi tega, ker je nesramna do njegovega najboljšega prijatelja. Mačeha ga je presenečeno pogledala in vprašala, za koga gre. Se bolj je bila presenečena, ko je izvedela, da gre za velikega debelega zmaja. Vsa sestradena se je ozrla naokoli, kjer je bilo povsod polno jabolk. Vladarja je vprašala, kje jih dobijo toliko. Ta ji je odgovoril, da od zmaja, saj on vendar bruha jabolko. Mačehi se je posvetilo, da zmaj v resnici ni sovražnik. Vladarju se je opravičila in mu rekla, da nikoli več ne bo sovražila zmaja. Nasmehnil se ji je, ji dal polno košaro jabolk ter jo poslala k velikemu zmaju, da se mu opraviči.

Po celem dnevu hoje je mačeha prispela domov. Čez nekaj dni si je rekla, da gre poiskat zmaja, da se mu opraviči. Upala je, da bosta prijatelja in da ji bo dal nekaj jabolk. Vstopila je v jamo in ga zagledala. Opravičila se mu je, ta pa je odvrnil, da ji bo oprostil samo, če se gre umit, saj po njegovem mnenju neznosno smrdi. Ko se je umila, ji je zmaj oprostil. Zmaj in mačeha sta nato srečno živela skupaj v zmajevi jami, pridružili so se jima tudi netopirji. Nikoli niso bili lačni, saj so imeli jabolko v izobilju.

Mariša Jamnik, 6. b

POPOLDANSKI RAP

V popoldanskem RaP-u imajo učenci na voljo raznovrstne dejavnosti in aktivnosti, ki se jih lahko udeležujejo glede na svoje interese. Zraven vsakodnevnih obveznosti povezanih s pisanjem domače naloge in ponavljanja ter utrjevanja učne snovi, si učenci učne ure zelo popestrijo z ustvarjalnimi, športnimi, gibalnimi, naravoslovnimi in s kulturnimi vsebinami.

POŠ ZGORNJA POLSKAVA

Ker je branje zelo pomembno in se učenci tega tudi zelo zavedajo, smo si v začetku šolskega leta izdelali bralna kazala. Učenci so si z zavzetostjo izdelali različna bralna kazala, ki so jih okrasili z različni zanimivi motivi. Zagotovo bo ob uporabi bralnih kazal branje še zanimivejše in kvalitetnejše.

Ko se je približevala jesen, smo opazovali spremembe v naravi, iskali jesenske plodove, primerjali oblike in barve jesenskih listov ter opazovali jesensko vreme. Izdelali smo tudi veliko jesenskih izdelkov, ki smo jih razstavili na šolskih hodnikih in učilnicah. S pomočjo različnih ustvarjalnih izdelkov je šola zaživela v različnih jesenskih in pisanih barvah.

26. 10. 2024 smo obeleževali Svetovni dan hrane. V popoldanskem RaP-u smo ta dan namenili pogovoru o prehrani in živilih ter razmišljali, katera živila so zdrava za naše zdravje in katerim se je bolje izogniti oz. jih uživati v zmernih količinah. V ta namen smo izdelali različne zdrave kuharske recepte, kjer so se učenci poigrali z raznovrstnimi in zanimivimi, predvsem pa za naše zdravje zdravimi sestavinami. Učenci so pri pisanju receptov pokazali veliko znanja glede zdravega prehranjevanja ter veliko ustvarjalnosti in domišljije pri sestavi receptov.

Pred pričetkom jesenskih počitnic smo se pogovarjali o prihajajočih praznikih in omenili značilnosti le-teh. Učenci so se veselili tudi noči čarovnic, zato smo v ta namen iz barvnega papirja in ostalih materialov izdelali nekaj »strašnih« in »hudomušnih« izdelkov.

Z učenci smo že nestrpno pričakovali zimo, prvi sneg in ostale zimske radosti. Ker je zimsko vreme že potrkalo na naša vrata, smo čas v popoldanskem RaP-u namenili pogovorom o zimi, zimskim ugankam in zimsko-božičnim pravljicam in pesmicam. Seveda pa smo izdelali čudovite zimske izdelke ter dekoracijo za šolske prostore iz barvnega papirja in ostalega materiala.

Zapísale učiteljice popoldanskega RaP-a

EKO dekoracija v rokah ustvarjalnih učencev

Učenci od 4. do 6. b so v okviru razširjenega programa združili moči in skrbijo za EKO dekoracijo šole. S svojimi idejami dokazujejo, kako lahko iz odpadnih in naravnih materialov nastanejo čudoviti okraski. Karton iz šolske kuhinje, pločevinke, plastične posodice, tulci in druge odpadne snovi, ki bi sicer končale v smeteh, pri njih dobijo novo življenje.

Njihove ustvarjalne roke segajo tudi po naravnih materialih, kot so storži, vejice in posušeno cvetje, ki jih s pridom vključijo v dekoracijo. S starim blagom in polnilom iz neuporabljenih vzglavnikov so zašili čudovite okraske za šolsko smrečico. Da bi bila smrečica še bolj posebna, so skupaj skvačkali dolgo pisano verigo, ki simbolizira povezanost in sodelovanje.

Poleg dekoracije so raziskovali tudi ogrožene živali. Vsak učenec je izbral eno ogroženo vrsto, o njej izvedel ključne informacije in na podlagi tega ustvaril risbo, ki upodablja izbrano žival. Risbe so skupaj z opisi in zanimivostmi razstavili na šolskem hodniku ter tako pripravili posebno razstavo, ki opozarja na pomen varovanja narave in živalskih vrst.

Vsak kotichek šole tako odseva ustvarjalnost in odgovornost do okolja. Učenci s svojim delom ne le polepšajo šolski prostor, temveč tudi širijo zavedanje o pomenu ponovne uporabe in varovanja narave. Njihova EKO dekoracija je lep primer, kako lahko majhni koraki vodijo k velikim spremembam.

RaP 4. b, 5. b

MLADI PODJETNIKI NA OŠ ANTONA INGOLIČA: KAKO SMO USTVARILI SVOJE IZDELKE?

Na naši šoli smo letos že tretje leto zapored stopili v svet podjetništva skozi zanimiv projekt Z ustvarjalnostjo in inovativnostjo do podjetnosti (ZUIP). S podporo Javne agencije Spirit in Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport smo učenci 6. a in 6. b spoznali, kako iz ideje ustvariti nekaj, kar lahko koristi drugim – in to na čisto pravi način.

Projekt smo začeli z vprašanjem: Kaj lahko naredimo, da bi učilnico na prostem uporabili na bolj zanimiv način? S pomočjo mentorjev ter zunanje sodelavke dr. Lare Plajh, smo razvijali ideje, se učili razmišljati kot pravi podjetniki in uporabljali posebne metode, ki nam pomagajo pri načrtovanju, kot sta Design Thinking in Canvas poslovni model. To nas je spodbujalo k razmišljanju o potrebah ljudi in iskanju rešitev.

Najbolj razburljiv del je bil start-up vikend, ko smo prenočili v šoli in dva dneva intenzivno delali. Vsaka skupina je izbrala svojo idejo in jo začela oblikovati v končni izdelek. Razmišljali smo o vsem – od logotipa in embalaže do stroškov in promocije. Zdelo se je, kot da smo lastniki pravih podjetij. Naučili smo se tudi, kako pomembno je sodelovanje, saj smo le z dobrim timskim delom uspeli uresničiti svoje zamisli. Razmišljali smo, da bi lahko ustvarili svoje izdelke in jih ponudili širši javnosti.

Končni izdelki – aromatiziran sladkor in zeliščna sol – so zaživel na šolskem bazarju, kjer smo jih predstavili obiskovalcem. Sprva smo bili malo zaskrbljeni, a ko so ljudje pokazali zanimanje in pohvalili naše delo, smo bili res ponosni.

Ta projekt nam je pokazal, da lahko z vztrajnostjo, ustvarjalnostjo in dobrim načrtovanjem dosežemo veliko. Naučili smo se, kako pomembno je razumeti potrebe drugih, in ugotovili, kako prijetno je, ko vidiš, da tvoje delo cenijo tudi drugi. Morda smo ravno na tem projektu odkrili svoj prvi korak v svet podjetništva.

Ponosni smo na svoje izdelke in izkušnje, ki jih bomo gotovo z veseljem uporabljali tudi v prihodnosti. Čeprav smo še učenci, smo dokazali, da z malo truda in veliko srčnosti lahko ustvarimo nekaj res posebnega.

Praznično ustvarjanje v prvem razredu

V prazničnih dneh je bilo v našem razredu še posebej veselo in ustvarjalno. Učenci prvega razreda so s svojo domišljijo in spretno uporabo naravnih materialov izdelovali čudovite adventne venčke oziroma praznične aranžmaje, ki so jih z veseljem ponudili na šolskem bazarju, ki je potekal 28. novembra. Prav tako so bili zelo ustvarjalni pri izdelavi voščilnic. Iz učilnice pa je tudi zadušalo po slastnih piškotih, ki so jih pekli in ponudili na bazarju. Z njimi so razveselili tako starše kot učitelje. Ob koncu ustvarjalnega dne so se učenci posladkali s piškoti, ki so jih spekli, in tako še bolj začutili praznično vzdušje.

Posebno doživetje je bila tudi izdelava venčkov iz slanega testa, pri čemer so učenci dokazali, da so lahko pravi umetniki. Njihova ustvarjalnost in trud sta poskrbela za praznično vzdušje, ki se je razširilo po šolskih hodnikih.

Učenci 1. c z učiteljicama Nino in Majdo

V čarobnem gozdu

Nekoč je živel deček Luka. Nekega dne sta se z mamo odpravila v gozd. V gozdu sta nabirala maline. Ko sta nabrala maline, je Luka našel zanimiv grm. Z mamo sta pokukala vanj in prišla sta v čaroben gozd. V čarobnem gozdu je bilo vse mavrično. Ko se je Luka dotaknil bora, so se vrata čudežno odprla in izza njih je pokukal jež. Vprašal ga je, kaj počne tukaj. Povedal je, da sta z mamo nabirala maline, nato se je od ježa poslovil. V bližini je videl še majhno gobjo hišico. V njej je živel sedem malih veveričk, ki so skrbno pospravljale svojo hiško. Luka jih je pozdravil, pozdravil ga je tudi prvi veveriček Pomagalček. Luki je predstavil še svoje prijatelje, Pametnjakoviča, Lepotičko, Tečka, Zaspanka, Smeška in Kihka. Tudi Luka se jim je predstavil in jim povedal, da je z mamo v gozdu nabiral maline. Veveričke so ga vprašale, če bi jim pomagal očistiti hišo. Seveda jim je priskočil na pomoč! Ko je bila hiša počiščena, se je z mamo odpravil domov.

Jaša Razboršek, 2. c

Ko sem se zjutraj zbudila, sem se odpravila v gozdček. Prišla sem vanj in zagledala sem hišo, ki je bila porisana z mavrično barvo. Odprla sem njena vrata in v njej zagledala vilo. Povedala mi je, da ji je ime Kasandra. Imela je oblečeno dolgo, zlato obleko. Povabila me je na čaj. Ko sem popila čaj, sem se odpravila proti domu. Na poti domov sem opazila drevo, ki je bilo zelo, zelo visoko. Ko sem se ga dotaknila, se je spremenilo v še več dreves. Presenečena sem odkorakala naprej. Pod grmom sem zagledala veliko gob. Bile so mušnice, jurčki, lisičke. In kaj sem še videla? Mavrico! Takrat se je pred mano pojavil majhen zajec, ki je bil zelo žalosten. Ponudila sem mu korenje. Korenček je pojedel in me prijel za nogo. Sledila sem mu do njegovega doma, kjer mi je pokazal svoje mladičke, majhne zajčke. Ker so mi bili zelo všeč, mi je dovolil, da si jih odnesem domov. Zajčke sem posvojila in z njimi živela srečno do konca svojih dni.

Maja Šenica, 2. c

V čarobnem gozdu

Nekoč so v gozdu živele živali. Bila je zima in zapadlo je veliko snega. Živali so vsak dan videle možica v rdeči preobleki z belo brado. Ta stric jim je vsako zimo nosil darila. To zimo si je lisica zaželela topel šal. Dve veverici sta si zaželeli spalno lučko. Medved si je zaželel med. Zajkla si je zaželela krilo, volk pa si je zaželel novo skodelico za čaj. Kar so si živali zaželele, so tudi dobile. Ko so zagledale svoja darila, so bile zelo presenečene.

Iza Prijanovič, 2. c

Urh Bele, 2. c

Tia Jernejšek, 2. c

Lukas Marinčič Tominc, 2. c

3. c

V 3. c zelo radi likovno ustvarjamo. Najraje slikamo in se igramo z mešanjem različnih barv. Ob dnevu čarovnic so tako nastali čudoviti izdelki, ki sedaj krasijo šolski hodnik in našo učilnico. Veseli bomo, če bomo z njimi polepšali tudi vaš dan!

Ema Gajšek, 3. c

Mila Marie Beckler, 3. c

Tina Fingušt, 3. c

NEDOKONČANE POVEDI - 3. c

V teh prazničnih dneh v razredu še posebej skrbimo za prijetno in prijateljsko vzdušje. Prijateljstvo si ne izkazujemo le z dejanji, ampak tudi z besedami.

V okviru projekta Varno in vzpodbudno učno okolje smo nadaljevali dane začetke povedi in ustvarili čudovite misli. Preberite, kaj smo zapisali.

RAD IMAM lepe sončne dneve, ko se lahko sončim in igram. Mai
RAD IMAM nogomet, žogo, prijatelje in šport. Mark
VESELI ME, ko se učim in igram, sem s svojo družino in praznujemo. Veseli me, ko se dobro počutim. Sara
SPROŠČENA SEM, ko se igram in sem na telefonu. Takrat se počutim fino. Tia
CUTIM, DA ME IMA NEKDO RAD, ko me objame. Tobi
PRIJETNO MI JE, ko se igram s prijateljicama Emo in Milo Marie. Mila
PRIJETNO MI JE, ko sem z živalmi, s prijatelji in z družino. Tina
VESELI ME, ko igram nogomet in sem z atijem. David
ŽELIM SI imeti veliko prijateljev ter vsak dan igrati nogomet. Nik
PRIJETNO MI JE, ko se igram s kockami. Etijan
CUTIM, DA ME IMA NEKDO RAD, ko se nekdo dolgo pogovarja z menoj, me objame. Kiara
SREČNA SEM, ko se igram s prijatelji. Ema
DOBRO SE POČUTIM, ko se igram s svojo sestrico. Iris
VESELI ME, ko igram nogomet, se drsam in sankam. Patrik
ŽELIM SI uro s kazalci. Mila Marie

Mai Hehtl, 3. c

Sara Hojnik, 3. c

Nik Urlep, 3. c

Iris Kolar, 3. c

Aneja Murko, 3. c

David Dvoršek, 3. c

UČENCI 3. e SKRBIMO ZA PTICE

Listi so odpadli in zima je že prišla. Veliko ptic pa je bilo lačnih. Najprej smo s sošolci opazovali, kako so bile ptice lačne. Domislili smo si, da naredimo ptičje pogače. Nato smo si pripravili kozico, tehtnico, skodelico, modelčke, želatino in tudi ptičja semena. Vsi skupaj smo začeli kuhati. Potem smo pogače vzeli iz modelčkov. Bili smo zelo zadovoljni, saj smo sodelovali. Nazadnje smo ptičje pogače obesili na naše najljubše drevo. Ko smo odšli noter, so ptice že veselo zobale ptičje pogače.

Lina Hajnc

Jesen se je poslovila in prišla je mrzla zima, ki je s seboj pripeljala snežno odejo.

Najprej smo opazovali lačne ptice, ki so čivkale na oknu. Bile so različnih barv. Nato smo se odločili, da naredimo pogače za ptice. Za pogače smo potrebovali peko praz, želatino, semena za ptice, pladnje, modelčke, kozico in tehtnico. Potem smo začeli kuhati pogače. Ko smo skuhali, smo začeli v modelčke dajati hrano. Ko so se pogače strdile, smo jih dali iz modelčkov.

Nazadnje smo obesili pogače na drevo in ptice niso bile več lačne. Učenci smo s tem pomagali pticam.

Jan Velec

Eva Velec

Nei Kramberger Kamenšek

Maša Trajković

Lejla Mihelčič Šetar

Razredni projekt: Šola nekoč

Pri pouku družbe smo raziskovali, kako je bilo v šoli nekoč. Babica in dedi sta mi o tem veliko povedala:

V šolo so včasih hodili 7 let, kasneje pa osem. V razredu je bilo veliko več učencev kot danes. Kurili so si sami, s pečmi na drva. Učitelje ali učiteljice so klicali tovariši in tovarišice.

Dedi je v 1. razredu še imel tablico, na katero je pisal s kredo. Kasneje so potrebovali zvezek, svinčnik in peresnico, ki je bila lesena, in čitanko. Imeli so manj predmetov kot danes. Poučevali so jih slovenščino, matematiko (računanje), spoznavanje narave in družbe, telovadbo, glasbo in likovni pouk. Pri slovenščini so ocenjevali tudi delo in obliko (pisavo). Ocenjevali so tudi vedenje. Učitelji so učence lahko tudi kaznovali. Poslali so jih v oslovsko klop ali jih zadržali po šoli. Včasih so bili kaznovani tudi s silo. Med poukom so morali držati roke na hrbtu in biti čisto tiho. V šolo so hodili peš, pogosto bos in skromno oblečeni. Kasneje so imeli vsi otroci enake haljice. Kosil v šoli ni bilo, tudi malico so si najprej nosili od doma, kasneje pa so jo imeli že v šoli. Največkrat so dobili mleko, mlečni zdrob, jabolko, kruh in čaj.

V tistem času so se otroci veliko bolj družili, se igrali skupaj in se pogovarjali. Igrali so se s pripomočki, ki so jih našli v naravi in si jih izdelali sami.

Maša Šinkovec, 4. c

V PRIČAKOVANJU PRAZNIKOV

Za božič sem rada z družino,
ker se imamo fino.

Na božična jutra se rada zbudim,
saj darila dobim.

Vsi se veselimo božičnega večera,
da lahko gremo gledat lučke
in jest štručke.

Božična jutra so praznična in vesela,
s piškoti na mizi in z nasmehom na
obrazih.

Ana Granda in Kaja Cebe, 5. c

Kulturni dan

V petek, 13. decembra, smo imeli kulturni dan. Po malici smo se iz šole odpravili na železniško postajo. Med čakanjem smo se igrali igro lovljenja, da nam ni bilo dolgčas in nas ni zeblo.

Nato je pripeljal vlak. Ko smo stopili nanj, smo se posedli v pare, ponekod pa so bili skupaj štirje. Po dvajsetih minutah vožnje z vlakom smo prispeli v Maribor. Počasi smo se sprehodili skozi mesto in šli na Glavni trg. Tam smo si ogledali kužno znamenje in panoramsko kolo. Nato pa smo se na poti do gledališča ustavili še na Slomškovem trgu. Ogledali smo si spomenik Antona Martina Slomška, cerkev in pošto Slovenije, ki je nasproti spomenika. Nato smo skupaj odšli v Slovensko narodno gledališče – SNG. Ogledali smo si predstavo Od Ž do A. Trajala je eno uro. Učenci smo ob predstavi uživali in se smejali. Po koncu predstave in dvigu oblačil v garderobi, je sledil povratak domov. Peš smo se odpravili proti glavni železniški postaji in si na vlaku polni vtisov pripovedovali smešnice.

To je bil moj najboljši dan v tem tednu.

Eva Markovič, 4. c

BOŽIČNA DARILA

Vsi se veselimo, da darila dobimo.
Božiček spet hiti na velike te sani,
da nas z darili obdari.

Še jelenčke priveže na sani
In nas čez nekaj dni razveseli.

Božiček te opazuje.
Če priden si bil,
boš darila dobil.
Zdaj pismo napiši ti,
da te Božiček obdari.

Jana Stojanović, Lara Urlep, Taja Pernat, 5. c

Brez nasilja za prijateljstvo

Končajmo nasilje
in naredimo premirje.
Prijateljstvo nastalo bo,
nasilje pa končalo.
S prijatelji je vse boljše,
srečni bodimo,
ter skupaj glave sklenimo
in prijateljstvo naredimo.

Brez nasilja vse boljše bo,
saj več prijateljev bo!

Nika Pipuš, 7. c

V svetu moje prihodnosti

Začela sem kot majhen otrok,
s princeso in princem.
A zdaj sem tu.
Zamišljena ...
Kako se bo cvet mojega življenja
razvil.

Ali me bo prihodnost vodila po
zvezdah na sever,
ali bom ostala v svoji domovini.
Nič od tega mi še ni znano.

Nikoli ne vemo,
kaj nas čaka.
Mogoče me videla bo dvorana,
ali pa pesem nedokončana.

Le kam pot me bo vodila?
Morda mi sanje bo spodila,
morda otroštvo ponovila.

Lahko, da se mi bodo uresničile sanje
neresnične,
ali pa ne, kdo ve.
Kam svet popeljal me bo,
katera čustva me prevzela bodo,
kakšna dejanja bom počela,
je še ena velika uganka.

Sara Popović, 9. c

Prihodnostne stopnice

Nekateri si želijo biti že takoj v novicah,
jaz pa grem raje kar po stopnicah.
To so stopnice, kjer na vrhu je cilj,
nekateri so majhne,
nekateri pa velike 100 milj.

Jaz rada učiteljica bi bila,
da bi učence učila,
zato bom pač mogla prehoditi 100 milj,
da pridem na cilj.

Seveda prva stopnica je učenje,
druga pa potrpljenje,
tretja pa ta,
da prijazna bi bila.

Te stopnice so kot zgodba.
Vsaka beseda je ena stopnica,
na koncu prileti ptica,
učiteljica špica,
nikoli ne zmanjka za princa.

To so stopnice življenja,
zame tudi učenja.

Tinkara Dvoršek, 7. c

Nasilje med ljudmi

Nasilja v svetu zelo veliko je,
saj ljudje ne znajo ceniti se.
To je zelo velik problem,
ker v prepiru vsi rečejo,
oh, zdaj pa grem.

V prijateljstvu nasilja ne bi smelo
biti,
pa čeprav je,
ga znajo vsi dobro kriti.

Svet bi se lahko res spremenil,
če bi se vsak z lepo besedo okrepil.
Ljudje bi morali biti prijazni,
namesto tega smo vsi kot bojazni.

Prijatelji lahko vsi bi postali,
če bi nasilje končno končali.

Tudi v družini pomembno je,
da brez nasilja zna shajati vsak,
saj samo tako,
bo vsak dober junak.

Lahko primemo za roke se,
in si povemo, kaj žre nas vse.
Rešimo našo Zemljo s srcem,
dajmo ji vse, kar je pogrešala,
in nas je z ljubeznijo polepšala.

Sara Popović, 9. c

POŠ PRAGERSKO

Življenje Rudolfa Maistra

To temo sva si izbrali zato, ker je letos leto Rudolfa Maistra. Letos mineva že 150 let od rojstva in 90 let od smrti JUNAKA RUDOLFA MAISTRA.

Rudolf Maister je bil slovenski general in pesnik. Bil je samouk.

Rodil se je 29. marca 1874 in umrl 26. julija 1934. Ko je umrl, je bil star 60 let. Njegove družinske korenine segajo po očetovi strani na Ptuj, po materini pa na Dolenjsko. Ko je bil star komaj 13 let, mu je umrl oče, zato je zanj poskrbel njegov stric Lovrenc. Osnovno šolo je obiskoval v Mengšu, nato pa v Kranju. Bil je odličen učenec. Leta 1885 je začel obiskovati nižjo gimnazijo in jo končal 5 let pozneje. Bil je dober športnik, kar mu je omogočilo napredovanje v vojaških šolah. Leta 1894 je na Dunaju končal študij. Leta 1908 je moral v vojsko, medtem je zbolel za pljučnico. Čez nekaj časa je okreval in se premestil v črno vojsko in postal poveljnik v Celju. 1921 je postal vodja Jugoslovanske komisije za razumevanje z Italijo. Upokojil se je leta 1923. Njegova žena je bila Marija Maister, ki je med vojno pomagala ranjenim vojakom in otrokom in se borila za pravice žensk. Imel je dva otroke. Bila sta Borut in Hrvoj Maister.

Bil je pesnik, slikar ter bibliofil. Leta 1904 je bila natisnjena njegova prva pesniška zbirka **Poezije**. Drugo pesniško zbirko je izdal šele leta 1929 in nosi naslov **Kitica mojih**. V njej so združene pesmi iz vojnih časov, pesmi o izgubljeni Koroški in Primorski, pesmi, ki upodabljajo nekatere slovenske pokrajine, in pripovedne pesmi.

Tinkara Dvoršek, Kaja Stojanovič 7. c

PRIJATELJI BREZ NASILJA

Bili sta dve prijateljici. Ena je bila nasilna, drugi pa to ni bilo vseh in tega ni vrnila. Ime jima je bilo Zarja in Veronika. Zarja je Veroniko tepla brez razloga. Ko jo je Veronika nekaj vprašala več kot enkrat, jo je Zarja samo udarila. Nekoč v petem razredu, pa je Veronika imela dovolj. Ko jo je Zarja v tistem odmoru udarila že tretjič, se je Veronika razjokala. Majda se je takoj nehala pogovarjati s sošolko in stopila k Veroniki. Po nekaj minutah pogovarjanja ju je že cel razred opazil, tudi razredničarka. Cel razred se je pogovarjal o tem, kako do nikogar, še posebej pa svojih prijateljev, nismo nasilni. Zarja se je na samem pogovorila z učiteljico in nato še z Veroniko in njunimi starši. Vse se je dobro izšlo. Zarja in Veronika sta postali boljši prijateljici in še do tega dne sta najboljši prijateljici. Zdaj sta v srednji šoli, čeprav vsaka na drugi, se še vedno družita, ko imata čas.

V sedmem razredu se je Veronika spoprijateljila z Lariso. Larisa Veronike ni tepla. Zelo hitro sta se spoprijateljili in sta se boljše razumeli kot Zarja in Veronika v petem razredu. Družili sta se vsak dan in enkrat povabili tudi Zarjo. Vse skupaj so se razumele in se med počitnicami vsak dan družile. Hitro so postale najboljše prijateljice in rekle so si Trio Adio. Imele so prijateljstvo brez nasilja, saj to je tudi najboljše prijateljstvo.

Vesna Herlič, 8. c

Naravoslovni čarovniki

Mladi raziskovalci so v sklopu dejavnosti "Naravoslovni čarovniki" odkrivali čarobnost naravoslovnih poskusov. S skupnimi močmi in veliko radovednosti smo izvedli kar nekaj zanimivih eksperimentov.

Začeli smo z „Mlečnim vrtincem“, kjer so barve oživele in se vrtinčile v vzorcih. Nato smo ustvarili „Zarečo pomarančo“, ki je sprožil val navdušenja.

Posebej zanimiv je bil poskus „Ognjemet v vodi“, pri katerem so barve kot ognjemet padale pod vodno površino. Za konec pa smo spoznali, kako delujejo „Potujoči mehurčki“, ki so nas popeljali v svet kemijskih reakcij in zabavne fizike.

4. 12. 1915

Draga mati!

Pišem ti iz vojske. Tukaj se nam grozno
godi. Dobiramo malo hrane, vode pa
si moramo prišparati za skoraj
teden dni. Lpimo na tleh in
zelo neudobnih ležiščih. Pred našimi
sovražniki se skrivamo v obrambnih
jarkih in čakamo na napad. Med
nami in nasprotniki je "mikogaršnja
zemlja", ki jo poskušamo oboji osvojiti.
Vsi upamo, da bo vojne čim prej
konec. Zdi se nam, da ta vojna
nima smisla. Toda nimamo prav
dosti časa za razmišljati,
saj imamo polne roke dela. Ko se
ne bojujemo kvačkamo, šivamo in
izdelujemo veliko različnih izdelkov.
Zelo te že pogrešam in komaj
čakam, da te vidim in ti kar
padem v objem. Pozdravi pa
tudi očeta in mu reci, da je iz
mano vse dobro in, da ga naj ne
skrbi preveč.

Upam, da se hitro vidimo.

Z ljubeznijo, tvoj sin!